

Fremsat den {FREMSAT} af klima- og energiministeren (Lykke Friis)

Forslag

til

Lov om ændring af offshoresikkerhedsloven¹⁾

(Udvidelse af lovens anvendelsesområde til andre aktiviteter, ændringer af reglerne for godkendelser, tilpasninger til arbejdsmiljøloven m.v.)

§ 1

I lov nr. 1424 af 21. december 2005 om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (offshoresikkerhedslov), som ændret ved lov nr. 107 af 7. februar 2007, § 32 i lov nr. 512 af 6. juni 2007, § 1 i lov nr. 1400 af 27. december 2008 og lov nr. 287 af 15. april 2009 foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EF-Tidende 1989 nr. L 183, side 1), som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 (EU-Tidende 2008 nr. L 311, side 1), dele af Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EF-Tidende 1992 nr. L 348, side 9), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007 (EU-Tidende 2007 nr. L 165, side 21), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelsen af arbejdstiden (EF-Tidende 2003 nr. L 299, side 9), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer (EU-Tidende 2005 nr. L 255, side 22), som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 (EU-Tidende 2008 nr. L 311, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EU-Tidende 2006 nr. L 114, side 38), som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EU-Tidende 2006 nr. L 114, side 38), som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 (EU-Tidende 2008 nr. L 311, side 1) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning) (EØS-relevant tekst) (EU-tidende 2006 nr. L 157, side 24).

2008 (EU-Tidende 2008 nr. L 311, side 1) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning) (EØS-relevant tekst) (EU-tidende 2006 nr. L 157, side 24)«.

2. I § 2, stk. 2, ændres »og flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder« til: », flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder og flydende lager- og afskibningsenheder«.

3. I § 2, stk. 5, ændres »og som har samme rettighedshaver eller ejer,« til: »og som opereres af samme driftsansvarlige virksomhed,«.

4. I § 3, stk. 2, indsættes efter »31,«: »32 a,« og efter »52,« indsættes: »52 a«.

5. I § 3, stk. 3, ændres »§ 52, stk. 1,« til: »§ 52«

6. § 3, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang §§ 4 og 4 a, §§ 5-18, 20-22 og 24, § 25, stk. 1 og 3, § 26, § 33, stk. 2, §§ 34, 35 og 37, § 38, stk. 2 og 3, §§ 39-44, § 45, stk. 1-3 og 5, §§ 46 og 48-50, § 52 og §§ 53-55, 59-62, 63 a og 64-77 finder anvendelse på aktiviteter med tilhørende arbejdspladser, indkvarteringsfaciliteter, udstyr m.v. på andre skibe og indretninger end dem, der er nævnt i stk. 3 og 4, som ikke er omfattet af definitionen i § 2, stk. 1, i det omfang aktiviteterne er direkte eller indirekte er knyttet til efterforskning og produktion af kulbrinter.«

7. I § 3 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang §§ 4-37, § 38, stk. 2 og 3 samt §§ 39-77 finder anvendelse på aktiviteter, på offshoreanlæg, som ikke er nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1 litra a-c og nr. 2, og som er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, og som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.

8. § 4, stk. 1, affattes således:

»Ved rettighedshaver forstås den virksomhed eller gruppe af virksomheder, som har tilladelse til efterforskning og produktion (indvinding) af kulbrinter eller lagring eller andre formål i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund. For rørledninger eller offshoreanlæg, for hvilke der ikke er en rettighedshaver som nævnt i 1. pkt., skal ejeren af rørledningen eller offshoreanlægget anses for rettighedshaver.«

9. § 4, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved operatør forstås den virksomhed, som på rettighedshaverens vegne udfører de aktiviteter, som rettighedshaveren har tilladelse til i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund, herunder rørbunden transport.«

10. I § 5, stk. 1, udgår: »omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, samt nr. 2,«

11. § 5, stk. 3 affattes således:

»Stk. 3. Hvor der ikke er udpeget en operatør, skal rettighedshaveren sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne.«

12. § 5, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For offshoreanlæg, hvor der er flere rettighedshavere, påhviler forpligtelsen efter stk. 1-3 rettighedshaverne i fællesskab.«

13. § 5, stk. 5, ophæves.

14. I § 6, stk. 1, udgår:

»omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, samt nr. 2,«

15. § 6, stk. 2 ophæves.

16. § 6, stk. 3, der bliver stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. For offshoreanlæg, hvor der er flere rettighedshavere, påhviler forpligtelsen efter stk. 1 rettighedshaverne i fællesskab.«

17. I § 7 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Operatøren skal sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne.«

18. I § 18, stk. 1 ændres:

»gældende EU-retlig lovgivning« til: »gældende lovgivning«.

19. I § 25, stk. 1, ændres: »væsentlige ændringer af offshoreanlægget, dets indretning, udstyr eller operationelle forhold.« til: »ændringer af offshoreanlægget, dets indretning, udstyr eller operationelle forhold, hvis disse ændringer har betydning for risici for arbejdsskader.«

20. Efter § 26 indsættes:

»§ 26 a. Klima- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om den driftsansvarlige virksomheds pligt til at sikre, at læger, arbejdsmedicinske klinikker og sundhedsmyndigheder med ansvar for arbejdsmedicinske undersøgelser har adgang til offshoreanlæggets sikkerheds- og sundhedsredegørelse, når det er relevant for helbredscontrollen af de ansatte.«

21. § 27, stk. 1, affattes således:

»§ 27. Operatøren skal sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes, inden:

- 1) Bygning af et nyt fast offshoreanlæg igangsættes.
- 2) Større ombygninger af et eksisterende fast offshoreanlæg, herunder tilføjelse af en platform eller anden indretning, der er omfattet af definitionen på faste offshoreanlæg, jf. § 2, stk. 1 og 4, igangsættes.«

22. I § 27, stk. 3, udgår: »eller 3«.

23. I § 31, stk. 1, udgår: »omfattet § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, og § 2, stk. 1, nr. 2,«

24. § 31, stk. 2 ophæves.

25. § 32 a affattes således:

§ 32 a. Klima- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om

- 1) i hvilke tilfælde der skal søges om
 - a) godkendelse efter § 27,
 - b) tilladelse efter §§ 28, 29 og 31, og
 - c) forhåndstilsagn efter § 32,
- 2) indholdet af ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn efter nr. 1, og
- 3) vilkår i forbindelse med tilladelser og godkendelser.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan fastsætte vilkår i forbindelse med godkendelse efter § 27, tilladelse efter §§ 28, 29 og 31 og forhåndstilsagn efter § 32.«

26. I § 48, 1. led, ændres »den driftsansvarlige virksomhed« til: »rettighedshaveren, operatøren, den driftsansvarlige virksomhed, entreprenører eller arbejdsgivere« og i 2. led ændres »den driftsansvarlige virksomhed« til: »disse«.

27. § 52 affattes således:

»§ 52. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om driftsansvarlige virksomheders, arbejdsgiveres, lægers, tandlægers og andres pligt til registrering og anmeldelse af ulykker, forgiftningstilfælde, erhvervssygdomme og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.«

28. Efter § 52 indsættes:

»§ 52 a. En læge, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger, skal underrette tilsynsmyndigheden. Klima- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler herom, herunder at anden myndighed skal underrettes.«

29. I § 61, stk. 1, indsættes efter »der udstedes i medfør af denne lov,«: »samt EU-forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov,«.

30. I § 61 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Inspektionsorganer, der er akkrediteret til kontrol, periodiske undersøgelser, prøvninger el.lign., jf. stk. 4, skal underrette tilsynsmyndigheden, hvis de vurderer, at udstyr eller dele af udstyr er til fare, hvis der ikke gribes ind. Klima- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 6. Øvrige private efter stk. 4, skal underrette den tilsynsmyndighed, hvis opgaver de har fået tildelt, om farer, der ikke kan afværges, medmindre der gribes ind. Klima- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

31. I § 62 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Tilsynsmyndigheden kan få terminaladgang til nødvendige oplysninger i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, og i told- og skatteforvaltningens registreringsystem for virksomheder med henblik på identifikation af virksomheder på baggrund af anmeldte erhvervssygdomme, jf. §§ 52 og 52 a.«

32. Efter § 63 indsættes:

»§ 63 a. Myndigheder og personer, der udøver opgaver efter § 52 a, § 55, stk. 1, §§ 58-60 og kapitel 6, samt enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet reglerne om tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 e. Straffelovens § 152 f finder ligeledes anvendelse.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden må ikke overfor arbejdsgiveren eller andre oplyse, at tilsynsmyndigheden har modtaget en klage.«

33. I § 64 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Tilsynsmyndigheden kan påbyde, at den, der har leveret eller markedsført udstyr, et personligt værnemiddel eller et stof eller materiale, som anvendt i overensstemmelse med dets bestemmelse alligevel viser sig at frembyde fare for sikkerhed eller sundhed, træffer de nødvendige foranstaltninger til afværgelse heraf. Det kan herunder påbydes,

- 1) at levering eller markedsføring standses, eller
- 2) at de pågældende udstyr, personlige værnemidler eller stoffer eller materialer tilbagekaldes fra markedet.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden kan efter anmodning fra Europa-Kommissionen påbyde, at markedsføring af udstyr forbydes eller begrænses, eller at udstyr underkastes særlige betingelser, når

- 1) udstyr som følge af deres tekniske karakteristika udgør den samme risiko som udstyr, hvor markedsføring er forbudt eller begrænset, eller hvor udstyr er underkastet særlige betingelser, eller
- 2) udstyr har tekniske karakteristika, der udgør en risiko som følge af mangler ved en harmoniseret standard.

Stk. 5. Tilsynsmyndigheden kan

- 1) forbyde markedsføring af udstyr eller personlige værnemidler, der ikke er mærket i overensstemmelse med reglerne om CE-mærkning,
- 2) påbyde, at udstyr eller personlige værnemidler, der ikke er mærket i overensstemmelse med reglerne om CE-mærkning, kaldes tilbage fra markedet, eller
- 3) påbyde, at markedsføring af udstyr eller personlige værnemidler, der ikke er mærket i overensstemmelse med reglerne om CE-mærkning, begrænses.

Stk. 6. Tilsynsmyndigheden kan påbyde den, der har leveret eller markedsført udstyr, et personligt værnemiddel eller et stof eller materiale, at destruere dette på en forsvarlig måde, når det pågældende udstyr, personlige værnemiddel eller stof eller materiale udgør en alvorlig risiko for sikkerhed og sundhed.«

34. I § 67, stk. 1, ændres »efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven« til: »efter en EU-forordning eller efter denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.«

35. I § 67, stk. 4, nr. 1, indsættes efter »der efter«: »en EU-forordning,«.

36. I § 69, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. gælder ikke for flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder og flydende lager- og afskibningsenheder«.

37. I § 70, stk. 1, ændres »ejer af offshoreanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra c,« til: »operatør,«

38. I § 70, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 5, stk. 1, 3 og 4, § 8, stk. 4,« til: »§ 5, stk. 1, § 8, stk. 4 og 6,«.

39. I § 70, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 7, 2. pkt.« til: »§ 7, stk. 1, 2. pkt.«

40. I § 70, stk. 3, nr. 1, ændres »§ 5, stk. 2 og 5,« til: »§ 5, stk. 2 og 3,« før »§ 8, stk. 1, 3 og 5,« indsættes »§ 7, stk. 2,« og »eller § 50, stk. 1,« ændres til: », § 50, stk. 1, § 52 a, eller EU-forordninger vedrørende forhold omfattet af denne lov,«.

41. I § 70, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »eller«: »påbud eller forbud efter«.

42. I § 70, stk. 4, ændres »er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.« til: »har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge.«

43. § 70, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, skal det ved straffens udmåling efter stk. 1-4 betragtes som en skærpene omstændighed,

- 1) at der ved overtrædelsen er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, uden at forholdet er omfattet af stk. 4,
- 2) at der tidligere er afgivet påbud efter § 64, eller truffet andre afgørelser af tilsynsmyndigheden om overtrædelse af loven om samme eller tilsvarende forhold,
- 3) at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller
- 4) at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.«

44. § 70, stk. 10, ophæves.

45. I § 71, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Ved bødens udmåling finder § 70, stk. 4, 6 og 7, for så vidt angår arbejdsgiverens bødeansvar, tilsvarende anvendelse.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juni 2011.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedindhold
 - 2.1. Udvidelse af lovens anvendelsesområde til at omfatte f.eks. lagring af CO2 og naturgas offshore samt aktiviteter m.v. på visse skibe
 - 2.2. Udvidelse af lovens definition på offshoreanlæg
 - 2.3. Sikkerhedsmæssige godkendelser for faste offshoreanlæg skal ikke være knyttet til undergrundsloven men alene ske efter offshoresikkerhedsloven samt ophævelse af krav om godkendelse ved detailprojektering
 - 2.4. Tilpasninger af retstilstanden på offshoreanlæg til retstilstanden på land efter arbejdsmiljøloven
 - 2.4.1. Adgang for læger til risikovurdering
 - 2.4.2. Bestemmelser om anmeldelse af arbejdsulykker og erhvervssygdomme
 - 2.4.3. Adgang til nødvendige oplysninger i indkomstregistret for at lette lægers digitale anmeldelse af erhvervssygdomme
 - 2.4.4. Udvidelse af personkredsen som skal indhente ekstern sagkyndig bistand
 - 2.4.5. Tavshedspligt efter straffeloven udvides til også at omfatte andre end personer i offentlig tjeneste
 - 2.4.6. Tavshedspligt for myndigheder og andre i forbindelse med klage fra ansatte over sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold på offshoreanlæg
 - 2.4.7. Hjemmel til at begrænse eller nedlægge forbud mod levering eller markedsføring af udstyr m.v.
 - 2.4.8. Hjemmel til at tilsynsmyndigheden kan kræve destruktion af farligt udstyr
 - 2.4.9. Tilføjelse af bestemmelse om skærpende omstændighed ved udmåling af straf.
 - 2.4.10. Tilføjelse af bestemmelse om bødens udmåling for arbejdsgivere
 - 2.4.11. Afgørelser truffet i henhold til EU-forordninger og klager herom
 - 2.4.12. Håndhævelse af EU-forordninger
 - 2.4.13. Underretningspligt for private
 - 2.5. Ajourføring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen
 - 2.6. Mindre tekniske ændringer
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Anledningen til at fremsætte lovforslaget er de samtidig foreslåede ændringer i undergrundsloven, hvor der bl.a. sker en gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid (CCS-direktivet). Der er endvidere tale om ved ændringen af undergrundsloven at præcisere, at godkendelse af sikkerhedsmæssige forhold for offshoreanlæg i forbindelse med feltudbygninger alene skal ske efter offshoresikkerhedsloven.

I tilknytning hertil skal der skabes hjemmel til, at offshoresikkerhedsloven kan omfatte lagring af CO₂ offshore. Endvidere skal der foretages en mindre ændring af bestemmelserne om godkendelse af det overordnede design af offshoreanlæg.

Der er herudover foretaget en gennemgang af offshoresikkerhedsloven bl.a. i forhold til ændringer af arbejdsmiljøloven. Der er endvidere foretaget en vurdering af, om en række bestemmelser i offshoresikkerhedsloven bør udvides til at omfatte aktiviteter med tilhørende arbejdspladser, indkvarteringsfaciliteter, udstyr m.v. på skibe, som anvendes i forbindelse med efterforskning og produktion af kulbrinter, hvor aktiviteterne er omfattet af Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den borerelaterede udvindingsindustri (borehulsdirektivet).

De foreslåede ændringer skal være med til at sikre, at loven fortsat medvirker til, at sikkerheds- og sundhedsniveauet i den danske del af Nordsøen skal være blandt de højeste i Nordsølandene og med et sikkerheds- og sundhedsniveau, der mindst svarer til det niveau, som gælder på land i henhold til arbejdsmiljøloven.

Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser som følge af katastrofen med Deepwater Horizon boreplatformen i Den Mexicanske Golf i foråret 2010. I USA er der igangsat flere undersøgelser for at klarlægge årsagerne til katastrofen. Når disse undersøgelser er afsluttede vil det – under inddragelse af de tiltag, der måtte blive foretaget i EU regi – blive overvejet, om der er grundlag for at foreslå yderligere ændringer af offshoresikkerhedsloven. Det skal dog bemærkes, at Deepwater Horizon ulykken skete ved en olieboring på dybt vand (1500 m.), og i Danmark er der ikke områder, som kan betegnes som ”dybt” vand, idet den danske del af Nordsøen ikke er dybere end ca. 100 m. Ved olie- og gasboringer er imidlertid også tryk- og temperaturforhold i undergrunden og måden en boring udføres på andre risikofaktorer, som bør indgå i det samlede billede, når det skal vurderes, om der skal ske stramninger af sikkerhedsmæssige forhold i forbindelse med udførelse af boringer.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Udvidelse af lovens anvendelsesområde til at omfatte f.eks. lagring af CO₂ og naturgas offshore samt aktiviteter m.v. på visse skibe

2.1.1. Gældende ret og overvejelser

Offshoresikkerhedsloven regulerer sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg, som er defineret i lovens § 2, stk. 1. Heraf fremgår, at ved offshoreanlæg forstås platforme eller andre indretninger, hvorfra der udføres en nærmere beskrevet række aktiviteter, der alle er knyttet til efterforskning og produktion af kulbrinter fra undergrunden under havbunden

Der er således ikke hjemmel i offshoresikkerhedsloven til at regulere sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold vedrørende lagring af eksempelvis CO₂ og naturgas, når lagringsaktiviteten foretages i tilknytning til offshoreanlæg, som er omfattet af offshoresikkerhedsloven.

Med den foreslåede ændring af undergrundsloven, hvor der bl.a. sker en gennemførelse af direktivet om geologisk lagring af kuldioxid, forekommer det hensigtsmæssigt, at offshoresikkerhedsloven samtidig hermed ændres, så der skabes hjemmel til i offshoresikkerhedsloven at regulere sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold vedrørende f.eks. lagring af CO₂ og naturgas, som foretages i tilknytning til offshoreanlæg omfattet af offshoresikkerhedsloven.

Hvad angår aktiviteter på skibe, der direkte eller indirekte er knyttet til efterforskning og produktion af kulbrinter, er sådanne aktiviteter ikke omfattet af definitionen på offshoreanlæg efter lovens § 2, stk. 1. Dette er præciseret i § 2, stk. 2, hvorefter skibe, bortset fra boreskibe og flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder, ikke er omfattet af definitionen på et offshoreanlæg, jf. dog bestemmelserne i § 3, stk. 3-5, hvor lovens anvendelsesområde udvides i visse tilfælde.

Det fremgår af lovens § 3, stk. 5, at for skibe, der udøver virksomhed i tilknytning til offshoreanlæg, finder loven anvendelse på de aktiviteter, der udføres fra skibet, samt på det udstyr, der anvendes, i den udstrækning aktiviteterne eller udstyret indvirker på sikkerheds- og sundhedsforholdene på tilknyttede offshoreanlæg.

Borehulsdirektivet omfatter aktiviteter på skibe, der direkte eller indirekte er knyttet til efterforskning og produktion af mineralske materialer, herunder kulbrinter. Således er borehulsdirektivets anvendelsesområde ikke begrænset til offshoreanlæg, som defineret i lovens § 2, stk. 1, men omfatter også skibe, der udfører de nævnte aktiviteter. Skibe, med undtagelse af boreskibe og flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder, er ikke omfattet af definitionen af offshoreanlæg i § 2, stk. 1. For de skibe, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, er en del, men ikke alle, omfattet af lovens § 3, stk. 5. Det er vurderingen, at det er nødvendigt at skabe hjemmel i loven, således at også aktiviteter med tilhørende arbejdspladser, indkvarteringsfaciliteter, udstyr m.v. på de skibe, der direkte eller indirekte er knyttet til efterforskning og produktion af kulbrinter, og som ikke er omfattet af loven i dag, kan omfattes af visse af lovens bestemmelser.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede nye § 3, stk. 6, åbnes der op for, at loven omfatter andre aktiviteter end efterforskning, produktion, lagring og lastning af kulbrinter fra offshoreanlæg. Her tænkes især på lagring af CO₂ og naturgas.

Med forslaget kan klima- og energiministeren, udstede regler om, at de bestemmelser, som er anført i den foreslåede § 3, stk. 6, skal finde anvendelse på eksempelvis lagring af CO₂ og naturgas, som er af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning. Bestemmelsen foreslås udformet bredere end til kun at omfatte lagring af CO₂ eller naturgas, således at der er taget højde for, at loven kan finde hel eller delvis anvendelse på eventuelle andre fremtidige aktiviteter omfattet af undergrundsloven.

Med den foreslåede ændring af § 3, stk. 5, skabes der ligeledes hjemmel til, at klima- og energiministeren kan udstede regler om, at de bestemmelser, som er anført i den foreslåede § 3, stk. 5, skal finde anvendelse på aktiviteter med tilhørende arbejdspladser, indkvarteringsfaciliteter, udstyr m.v. på andre skibe og indretninger end dem, der er nævnt i § 5, stk. 3 og 4, som ikke er omfattet af definitionen på offshoreanlæg, i det omfang aktiviteterne er direkte eller indirekte knyttet til efterforskning og produktion af kulbrinter. Med denne ændring implementeres borehulsdirektivet fuldt ud for så vidt angår aktiviteter m.v. på skibe, som direkte eller indirekte er knyttet til efterforskning og produktion af kulbrinter.

2.2. Udvidelse af lovens definition på offshoreanlæg

2.2.1. Gældende ret og overvejelser

Det fremgår bl.a. af lovens § 2, stk. 2, at skibe, bortset fra boreskibe og flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder, ikke er omfattet af definitionen på et offshoreanlæg.

Flydende lager- og afskibningsenheder, hvorfra der ikke udføres produktion, er ikke omfattet af lovens definition på et offshoreanlæg, og sådanne enheder bør reguleres på samme måde som flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at lovens § 2, stk. 2, udvides til, at også flydende lager- og afskibningsenheder omfattes af definitionen på offshoreanlæg.

2.3. Sikkerhedsmæssige godkendelser for faste offshoreanlæg skal ikke være knyttet til undergrundsloven men alene ske efter offshoresikkerhedsloven samt ophævelse af krav om godkendelse ved detailprojektering

2.3.1. Gældende ret og overvejelser

Den gældende 27, stk. 1, nr. 1-3 blev indsat med ændringen af offshoresikkerhedsloven af 15. april 2009, (L 70).

Efter § 27, stk. 1, nr. 1, skal operatøren sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes, inden detailprojektering iværksættes af et nyt fast offshoreanlæg.

Det fremgår videre af § 27, stk. 1, nr. 2, at operatøren skal sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes, inden detailprojektering iværksættes af ændring af et eksisterende fast offshoreanlæg i form af tilføjelse af en platform eller anden indretning, der er omfattet af definitionen på et fast offshoreanlæg.

Endelig følger det af lovens § 27, stk. 1, nr. 3, at operatøren skal sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes, inden detailprojektering iværksættes af ændring af dele af et eksisterende fast offshoreanlæg, hvor ændringen kræver godkendelse efter § 10 i undergrundsloven.

Det har ved administrationen af loven vist sig at være uhensigtsmæssigt, at operatøren efter § 27, stk. 1, nr. 1 og 2 skal sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes allerede inden iværksættelse af detailprojektering af et nyt fast offshoreanlæg eller af ændring af et eksisterende fast offshoreanlæg, hvor der tilføjes en ny platform.

Det er således en overtrædelse af lovens straffebestemmelser, hvis der ikke indhentes godkendelse, før detailprojektering finder sted, hvilket i praksis kan være vanskeligt, idet der ved fastlæggelse af det overordnede design indgår en vis detailprojektering.

§ 27, stk. 1, nr. 3, blev i bemærkningerne til ændringen af offshoresikkerhedsloven af 15. april 2009 begrundet med, at der kan være situationer, hvor en ændring af dele af et eksisterende anlæg kræver en godkendelse efter § 10 i undergrundsloven, og at sådanne ændringer også vil skulle godkendes, før detailprojektering påbegyndes.

I forslaget til ændring af undergrundsloven præciseres det i bemærkningerne til forslaget til ændring af undergrundslovens § 10, at sikkerhedsmæssige godkendelser af offshoreanlæg i forbindelse med feltudbygning alene skal ske efter offshoresikkerhedsloven i modsætning til efter gældende ret, hvor der skal ske en sikkerhedsmæssig godkendelse efter både offshoresikkerhedsloven og undergrundsloven. Det er derfor ikke længere nødvendigt at regulere det forhold, at der skal gives en sikkerhedsmæssig godkendelse efter såvel undergrundsloven som offshoresikkerhedsloven ved at sikre, at der er sammenhæng mellem disse sikkerhedsgodkendelser. Hermed bliver den gældende § 27, stk. 1, nr. 3, overflødig.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Idet det er vanskeligt at skelne mellem fastlæggelse af det overordnede design og detailprojektering af et offshoreanlæg eller ændringer heraf, foreslås det, at § 27, stk. 1, nr. 1 og 2, ændres, så operatøren herefter skal sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes, inden bygning af et nyt fast offshoreanlæg igangsættes eller inden større ombygninger af et eksisterende fast offshoreanlæg, herunder tilføjelse af en platform eller anden indretning, der er omfattet af definitionen på faste offshoreanlæg, igangsættes.

Med forslaget bliver det muligt at udføre detailprojektering af et offshoreanlæg uden risiko for sanktioner. Detailprojektering vil ske på operatørens egen risiko, mens det vil være en overtrædelse at igangsætte bygning eller større ombygninger af det faste offshoreanlæg, før godkendelsen indhentes.

Idet § 27, stk. 1, nr. 3, er overflødig, jf. bemærkningerne under pkt. 2.3.1, foreslås det at ophæve § 27, stk. 1, nr. 3, om, at operatøren skal sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes, inden detailprojektering iværksættes af ændring af dele af et eksisterende fast offshoreanlæg, hvor ændringen kræver godkendelse efter § 10 i undergrundsloven. Med den foreslåede ophævelse af § 27, stk. 1, nr. 3, er det nødvendigt at ændre formuleringen af § 27, stk. 1, nr. 2, således at bestemmelsen, udover tilføjelse af en ekstra platform også omfatter større ombygninger, hvor der må forventes en egentlig

projektering. Dette i modsætning til mindre ændringer, hvortil der skal indhentes tilladelse efter lovens § 29. Skelnen mellem, hvornår ændringen er omfattet af § 27, stk. 1, nr. 2, og § 29 vil bero på en konkret vurdering af ændringens karakter. Efterhånden som der indhentes erfaringer, vil der kunne fastlægges en praksis til vejledning af operatørselskaberne.

2.4. Tilpasninger af retstilstanden på offshoreanlæg til retstilstanden på land efter arbejdsmiljøloven

Da sikkerheds- og sundhedsniveauet offshore mindst skal svare til det niveau, som gælder på land, tilpasset de særlige forhold offshore, er en del af de bestemmelser, som foreslås i dette lovforslag, medtaget, fordi lignende bestemmelser indgår i arbejdsmiljøloven. De hovedovervejelser, som ledsager de foreslåede bestemmelser, er i vidt omfang svarende til de overvejelser, der er foretaget i forbindelse med de tilsvarende ændringer af arbejdsmiljølovgiven.

2.4.1. Adgang for læger til risikovurdering

2.4.1.1. Gældende ret og overvejelser

I forbindelse med gennemførelsen i dansk ret af bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) blev det vurderet, at det ikke var nødvendigt at indføre en eksplicit hjemmel for at kunne fastsætte regler om, at andre end virksomhedens ledelse, ansatte og tilsynsmyndigheden skulle have adgang til risikovurderingen, idet offshoresikkerhedslovens § 4 a blev anset for tilstrækkelig. § 4 a indeholder en generel hjemmel til at implementere EU-regler.

§ 4 a blev anvendt i forhold til implementering af direktivets artikel 9 om helbreds kontrol for at sikre den læge, arbejdsmedicinske konsulent eller sundhedsmyndighed, der har ansvaret for en helbreds kontrol vedrørende udsættelse for optisk stråling, adgang til relevante resultater af risikovurderingen. Direktivet stiller således krav om, at arbejdsgiveren skal sikre, at læger, den arbejdsmedicinske konsulent eller en sundhedsmyndighed med ansvar for lægetilsyn i overensstemmelse med national lovgivning og praksis har adgang til virksomhedens risikovurdering, når det er relevant for helbreds kontrollen af de ansatte. Energistyrelsen har med hjemmel i bl.a. offshoresikkerhedslovens § 4 a udstedt bekendtgørelse nr. 392 af 19. april 2010 om beskyttelse mod risici ved udsættelse for kunstig optisk stråling på offshoreanlæg m.v. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 27. april 2010.

Det er imidlertid vurderingen, at offshoresikkerhedsloven bør svare til arbejdsmiljøloven hvad angår ministerens hjemmel til at kunne fastsætte bestemmelser om og dermed implementere eventuelle fremtidige direktiver, som i lighed hermed stiller krav om, at arbejdsgiveren skal sikre, at lægen, den arbejdsmedicinske konsulent eller en sundhedsmyndighed med ansvar for lægetilsyn i overensstemmelse med national lovgivning og praksis har adgang til virksomhedens sikkerheds- og sundhedsredegørelse, hvor risikovurderingen er dokumenteret, når det er relevant for helbreds kontrollen af de ansatte.

2.4.1.2 Den foreslåede ordning

Med den foreslåede § 26 a skaffes en mere præcis hjemmel, end § 4 a tilvejebringer. Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvis der udsendes et nyt direktiv med krav om, at arbejdsgiveren skal sikre, at lægen, den arbejdsmedicinske konsulent eller en sundhedsmyndighed med ansvar for lægetilsyn i overensstemmelse med national lovgivning og praksis har adgang til virksomhedens sikkerheds- og sundhedsredegørelse, når det er relevant for helbreds kontrollen af de ansatte.

Den foreslåede § 26 a svarer til arbejdsmiljølovens § 15 a, stk. 5, som blev indsat med ændringen af arbejdsmiljøloven ved lov nr. 508 af 19. maj 2010 om ændring af lov om arbejdsmiljø. § 15 a, stk. 5, trådte i kraft den 21. maj 2010.

2.4.2. Bestemmelser om anmeldelse af arbejdsulykker og erhvervssygdomme

2.4.2.1. Gældende ret og overvejelser

Efter den gældende § 52, stk. 1, kan klima- og energiministeren fastsætte regler om, at den driftsansvarlige virksomhed og den enkelte arbejdsgiver skal foretage anmeldelse af ulykker og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til tilsynsmyndigheden og registrere forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning. Efter stk. 2 i den gældende § 52 kan klima- og energiministeren fastsætte regler om, at en læge, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger på sin arbejdsplads, skal underrette tilsynsmyndigheden. Underretningen forudsætter, at den pågældende persons samtykke hertil er indhentet.

Det forekommer mest hensigtsmæssigt, at reglerne om anmeldelse af ulykker m.v. offshore svarer til reglerne på land. Der er her tale om arbejdsmiljølovens § 75, stk. 1 og 4. Efter arbejdsmiljølovens § 75, stk. 1, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om pligt til anmeldelse af arbejdsulykker, forgiftningstilfælde, erhvervssygdomme og andre forhold af arbejdsmiljømæssig betydning. Efter arbejdsmiljølovens § 75, stk. 4, skal en læge, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger på sin arbejdsplads, underrette Arbejdstilsynet. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

2.4.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 52 om pligt til registrering og anmeldelse af ulykker og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning erstattes af §§ 52 og 52 a, som herefter, på nær ”registrering”, svarer til arbejdsmiljølovens § 75, stk. 1 og 4, således at der er ensartethed med arbejdsmiljølovgivningen på land.

Med den foreslåede affattelse af § 52 kan klima- og energiministeren – udover for den driftsansvarlige virksomhed og den enkelte arbejdsgiver – også fastsætte regler om lægers, tandlægers og andres pligt til registrering og anmeldelse af arbejdsulykker, forgiftningstilfælde, erhvervssygdomme og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning. Kredsen af pligtsubjekter er således udvidet, idet ministeren efter den gældende bestemmelse alene kan fastsætte regler om anmeldelse og registrering for den driftsansvarlige virksomhed og den enkelte arbejdsgiver.

Med den foreslåede § 52 a skal en læge, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger på sin arbejdsplads, underrette Energistyrelsen. Underretningen forudsætter ikke længere – som det er tilfældet efter den gældende § 52, stk. 2, – at den pågældende persons samtykke hertil er indhentet. Begrundelsen for, at det ikke længere kræves, at den pågældende person har givet sit samtykke, er, at samfundet har en interesse i, at erhvervssygdomme m.v. belyses bedst muligt. Herudover opnås der med ændringen den samme retstilstand som på land efter arbejdsmiljøloven, hvilket er en administrativ forenkling for lægen, som herefter ikke længere skal sondre mellem, om der er tale om en person som har været udsat for en skadelig påvirkning på et offshoreanlæg eller på land.

2.4.3. Adgang til nødvendige oplysninger i indkomstregistret for at lette lægers digitale anmeldelse af erhvervssygdomme

2.4.3.1. Gældende ret og overvejelser

Efter § 7, stk. 1, i lov om et indkomstregister kan kommunale og statslige myndigheder, anerkendte arbejdsløshedskasser m.fl. få terminaladgang til indkomstregistret, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få sådan adgang.

Offshoresikkerhedsloven indeholder i dag ikke en hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan få terminaladgang til oplysningerne i indkomstregistret. Tilsynsmyndigheden har heller ikke adgang til told- og skatteforvaltningens registreringssystem for virksomheder (Erhvervssystemet).

Efter offshoresikkerhedslovens § 52, stk. 2, kan klima- og energiministeren fastsætte regler om, at læger, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger ved arbejdet, efter samtykke fra den pågældende person skal underrette tilsynsmyndigheden eller anden myndighed. I be-

kendtgørelse nr. 644 af 25. juni 2008 om registrering og anmeldelse af arbejdsskader m.v. i medfør af offshore-sikkerhedsloven er det bl.a. bestemt, at læger, der gennem deres erhverv konstaterer eller får mistanke om, at en person har pådraget sig en skade eller lidelse eller har været udsat for skadelige påvirkninger i forbindelse med arbejde eller ophold i øvrigt på offshoreanlæg, skal anmelde dette til Energistyrelsen, herunder alle sygdomme eller dødsfald, der kan tilskrives erhvervsmæssig påvirkning fra biologiske agenser.

Ved anmeldelse skal lægen bl.a. angive tilskadekomnes CPR-nummer. Herudover skal der angives oplysninger om tilskadekomnes arbejdsgiver i påvirkningsperioden, herunder arbejdsgiverens CVR-nummer. Dette vil normalt kræve, at lægen slår op i Det centrale virksomhedsregister (CVR) for at kunne udfylde anmeldelsen.

Oplysningerne anvendes til brug for Energistyrelsens planlægning og tilrettelæggelse af tilsynsarbejdet i forhold til virksomhederne. Desuden anvendes oplysningerne til brug for analyser af påvirkningsforhold m.v., og oplysningerne kan bruges i den forebyggende indsats.

Det foreslås, at tilsynsmyndigheden får adgang til nødvendige oplysninger i indkomstregistret og i registreringssystemet for virksomheder for at lette lægers anmeldelse af formodede eller konstaterede erhvervssygdomme. Arbejdsmiljøloven har en tilsvarende bestemmelse, som blev indsat med ændringen af arbejdsmiljøloven i lov nr. 508 af 19. maj 2010, og giver Arbejdstilsynet terminaladgang til nødvendige oplysninger i indkomstregistret og i told- og skatteforvaltningens registreringssystem for virksomheder med henblik på identifikation af virksomheder.

I de almindelige bemærkninger til forslaget til indsættelsen af § 72, stk. 2, i arbejdsmiljøloven, jf. lov nr. 508 af 19. maj 2010 om ændring af lov om arbejdsmiljø (L 126) henvises bl.a. til, at hidtidige erfaringer viser, at mange læger og tandlæger i dag fravælger muligheden for at foretage elektronisk anmeldelse af erhvervssygdomme. Læger og tandlæger oplyser, at årsagen ofte er, at det opleves som en barriere, at elektronisk anmeldelse er betinget af, at der skal foretages opslag i CVR vedrørende tilskadekomnes arbejdsgiver på påvirkningstidspunktet. Tilsvarende barrierer formodes derfor også at forefindes indenfor offshore-sikkerhedslovens anvendelsesområde.

Det vil derfor være hensigtsmæssigt fremover ikke at gøre elektronisk anmeldelse afhængig af, at der foretages opslag i CVR.

Med henblik på at anmeldelser også fremover kan indgå i tilsynsmyndighedens tilrettelæggelse af sine tilsynsopgaver i forhold til virksomhederne samt til brug for analyser af påvirkningsforhold m.v., findes det derfor nødvendigt at overveje andre måder, hvorpå oplysninger om tilskadekomne og tilskadekomnes arbejdsgiver på påvirkningstidspunktet kan knyttes sammen.

Oplysningerne i indkomstregistret og Erhvervssystemet muliggør, at virksomheder kan identificeres med SE-nummer og CVR-nummer. Ved at få adgang til disse systemer kan tilsynsmyndigheden fremover få direkte adgang til opdaterede og nødvendige oplysninger, som kan identificere tilskadekomnes arbejdsgiver på påvirkningstidspunktet.

2.4.3.2. Den foreslåede ordning

Med forslaget sikres det, at tilsynsmyndigheden får adgang til fyldestgørende virksomhedsoplysninger, når erhvervssygdomme anmeldes af læger og tandlæger.

Ved at give tilsynsmyndigheden denne elektroniske vej til virksomhedsoplysninger gøres det nemmere for læger og tandlæger at foretage anmeldelse af arbejdsbetingede lidelser.

Terminaladgangen skal således bruges til, at tilsynsmyndigheden på baggrund af anmeldelsens oplysninger om tilskadekomnes CPR-nummer kan få overført oplysninger om arbejdsgiverens CVR-nummer, som kan identificere den virksomhed, hvor skaden er opstået.

Oplysningerne vil, som hidtil, blive anvendt i Energistyrelsens planlægning og tilrettelæggelse af sit tilsynsarbejde og den forebyggende indsats. Desuden vil oplysningerne, som hidtil, blive anvendt til brug for vurderinger af påvirkningsforhold med hensyn til, hvilke årsager i arbejdsmiljøet, der har ført til anmeldelse af erhvervssygdomme.

Særligt i forhold til enkeltmandsejede virksomheder bemærkes det, at oplysninger om denne type virksomheder betragtes som personoplysninger. Tilsvarende gælder for virksomhedsoplysninger, der i øvrigt kan identificere enkeltpersoner. Tilsynsmyndighedens terminaladgang til indkomstregistret vil derfor ske i overensstemmelse med persondatalovens regler. Tilsvarende gælder for Erhvervssystemet. Tilsynsmyndighedens terminaladgang vil ligeledes ske i overensstemmelse med persondatalovens regler og tilsvarende gælder for Erhvervssystemet.

Tilsynsmyndigheden vil således kun få adgang til oplysninger, som er relevante og nødvendige for tilsynsmyndigheden jf. bemærkningerne til lov om et indkomstregister, hvorefter terminaladgang kun vil kunne opnås i det omfang, myndigheden kan og skal bruge oplysningerne fra indkomstregistret. Det samme vil være gældende for oplysninger fra Erhvervssystemet.

Tilsynsmyndigheden vil endvidere sikre, at der kun gives adgang til oplysningerne for medarbejdere, som er autoriserede hertil. I overensstemmelse med persondatalovgivningen vil autorisationen alene blive givet til medarbejdere, der er beskæftiget med de formål, hvortil oplysningerne indhentes.

Energistyrelsen vil indgå en særskilt aftale med SKAT om omfanget af de oplysninger i indkomstregistret og Erhvervssystemet, som Energistyrelsen konkret vil få adgang til.

2.4.4. Udvidelse af personkredsen, som skal indhente ekstern sagkyndig bistand, til også at omfatte operatører, entreprenører og arbejdsgivere

2.4.4.1. Gældende ret og overvejelser

Det fremgår af den gældende § 48, at hvis den driftsansvarlige virksomhed ikke selv råder over den nødvendige sagkundskab til at varetage sikkerheds- og sundhedsarbejdet, skal den driftsansvarlige virksomhed indhente ekstern sagkyndig bistand med henblik på at sørge for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovens § 12, hvor arbejdsgiveren skal indhente ekstern sagkyndig bistand, hvis ikke denne selv råder over den nødvendige sagkundskab, for at sikre at arbejdsmiljøet til stadighed er fuldt forsvarligt.

Det har vist sig, at der kan være behov for anvendelse af ekstern sagkyndig bistand ved projektering af faste offshoreanlæg. Det kan også være nødvendigt for andre, f.eks. entreprenører at anvende ekstern sagkyndig bistand til at supplere deres viden for at sikre, at arbejdsmiljøet til stadighed er fuldt forsvarligt. Det er baggrunden for at foreslå udvidelse af kredsen af pligtsubjekter, som skal indhente ekstern sagkyndig bistand, hvis de ikke selv råder over den nødvendige sagkundskab.

2.4.4.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 48 om pligt til at indhente ekstern sagkyndig bistand ændres, så kredsen af pligtsubjekter, som skal indhente ekstern sagkyndig bistand, hvis de ikke selv råder over den nødvendige sagkundskab, udvides til også at omfatte operatører, entreprenører og arbejdsgivere.

2.4.5. Tavshedspligt efter straffeloven udvides til også at omfatte andre end personer i offentlig tjeneste

2.4.5.1. Gældende ret og overvejelser

Offshoresikkerhedsloven indeholder ikke bestemmelser om, at personer, der løser opgaver inden for arbejdsmiljøområdet, samt personer, der bistår disse, er underlagt straffelovens regler om tavshedspligt.

Efter arbejdsmiljølovens § 79, stk. 1, er det muligt at anvende alle straffelovens bestemmelser om tavshedspligt overfor personer, der løser opgaver inden for arbejdsmiljøområdet samt overfor personer, der bistår disse. En tilsvarende tavshedspligt vil være hensigtsmæssig på offshoresikkerhedslovens område, hvorfor det foreslås, at indsætte en bestemmelse i offshoresikkerhedsloven svarende til arbejdsmiljølovens § 79, stk. 1.

2.4.5.2. Den foreslåede ordning

Den foreslåede § 63 a, stk. 1, indebærer, at der gives hjemmel til at straffe personer, der løser opgaver inden for arbejdsmiljøområdet, medhjælpere til den, der bryder sin tavshedspligt, samt den, der udnytter en andens brud på sin tavshedspligt. Endelig er der hjemmel til at bringe straffelovens regler om påtale i sager om brud på tavshedspligt i anvendelse. Den personkreds, som er omfattet af bestemmelserne om tavshedspligt, er foruden tilsynsmyndighedens medarbejdere f.eks. Offshoresikkerhedsrådets medlemmer, beredskabskomiteens medlemmer og Havarikommisionens medlemmer.

2.4.6. Tavshedspligt for myndigheder og andre i forbindelse med klage fra ansatte over sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold på offshoreanlæg

2.4.6.1. Gældende ret og overvejelser

Offshoresikkerhedsloven indeholder ikke en bestemmelse om, at tilsynsmyndigheden har tavshedspligt overfor arbejdsgiveren eller andre vedrørende oplysning om, at tilsynsmyndigheden har modtaget en klage.

Efter arbejdsmiljølovens § 79, stk. 2, som har fået sin nuværende ordlyd ved ændringen af den 19. maj 2010 (L126), må Arbejdstilsynet ikke overfor arbejdsgiveren eller andre oplyse, at Arbejdstilsynet har modtaget en klage. Det foreslås, at der i offshoresikkerhedsloven indsættes en bestemmelse svarende til arbejdsmiljølovens § 79, stk. 2, herved opnås der samme beskyttelse af klagers anonymitet som på land.

2.4.6.2. Den foreslåede ordning

Den foreslåede § 63 a, stk. 2, indebærer, at tilsynsmyndigheden ikke over for arbejdsgiveren eller andre må oplyse, at tilsynsmyndigheden har modtaget en klage.

Beskyttelsen mod videregivelse af oplysninger omfatter klager, som kommer fra en ansat eller dennes repræsentant. Bestemmelsen omfatter oplysninger om klagens indhold, oplysninger som identificerer klageren, oplysninger om at der er klaget, og oplysninger om at et tilsynsbesøg foretages som følge af en klage.

I relation til almindelige tilsynsopgaver betyder bestemmelsen, at tilsynsmyndighedens medarbejdere ikke må oplyse, om et tilsynsbesøg foretages som følge af en klage, eller at tilsynsmyndigheden har modtaget en klage. En anmodning om sådanne oplysninger behandles i givet fald efter reglerne i forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven.

En anmodning om aktindsigt fra andre end parter kan afvises umiddelbart af tilsynsmyndigheden på grundlag af offentlighedslovens § 14, med henvisning til offshoresikkerhedslovens § 63 a, stk. 2. Det fremgår således af offentlighedslovens § 14, at pligten til at meddele oplysninger er begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv. Det gælder ikke, for så vidt angår den almindelige tavshedspligt efter straffeloven, forvaltningsloven og tjenestemandsløvgivningen.

Den foreslåede § 63 a, stk. 2, er en særlig tavshedspligtsbestemmelse, som er normerende for den vurdering, der skal foretages efter offentlighedslovens § 13. Det betyder, at oplysningen om, hvorvidt der foreligger en klage til tilsynsmyndigheden og i givet fald fra hvem, som den helt klare hovedregel kan undtages fra aktindsigt med hjemmel i offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6.

Hvis en arbejdsgiver anmoder om aktindsigt i en klagesag, afgøres sagen efter forvaltningslovens §§ 9 og 15, idet en arbejdsgiver i tilfælde, hvor der er klaget over forhold på virksomheden, må være part i klagesagen. Efter § 9, stk. 2, begrænser bestemmelser om tavshedspligt for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, ikke pligten til at give aktindsigt efter forvaltningsloven. I ”Forvaltningsloven med kommentarer” af John Vogter, 2001, 3. udgave, s. 331 konkluderes det imidlertid, at den dagældende § 79, stk. 2, i arbejdsmiljøloven må tillægges betydning ved afgørelsen efter forvaltningslovens § 15, stk. 1, om partens adgang til aktindsigt, således at arbejdsgiveren kan nægtes aktindsigt i den pågældende arbejdsmiljømedlems sag med hensyn til en eventuel klage.

Endelig finder persondatalovens regler om oplysningspligt efter § 29, stk. 1, og indsigtret efter § 31, stk. 1, anvendelse, når tilsynsmyndigheden har registreret en klage over en personligt ejet virksomhed eller et

mindre interessentskab, hvor interessenterne er fysiske personer. Persondatalovens § 30, stk. 1 og 2, giver dog mulighed for at fravige §§ 29, stk. 1, og 31, stk. 1, når den registreredes interesse i at få kendskab til oplysninger efter en konkret vurdering findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser eller kontrol-, tilsyns-, eller reguleringsopgaver. Det skal i den forbindelse vurderes, om oplysningspligten og indsigt retten viger helt eller alene udskydes, indtil sagen er nærmere undersøgt. Det vurderes i den forbindelse, at beskyttelsen af klagers anonymitet ofte er vanskelig at afgrænse tidsmæssigt. Ved afgørelse efter § 30, stk. 1 og 2, må den foreslåede § 63 a, stk. 2, ligeledes tillægges betydning.

2.4.7. Hjemmel til at begrænse eller nedlægge forbud mod levering eller markedsføring af udstyr m.v.

2.4.7.1. Gældende ret og overvejelser

Offshoresikkerhedsloven indeholder ikke bestemmelser i lighed med arbejdsmiljølovens § 77, stk. 3-5, hvori Arbejdstilsynet har hjemmel til at begrænse eller nedlægge forbud mod levering eller markedsføring af udstyr m.v.

En hjemmel som på land til at begrænse eller nedlægge forbud mod levering eller markedsføring af udstyr m.v. til offshoreanlæg vil kunne bidrage til at sikre sikkerhedsniveauet ved anvendelse af udstyr, og der opnås dermed samme grad af sikkerhed som på land. Da offshoresikkerhedslovgivningen er sammenlignelig med arbejdsmiljølovgivningen, foreslås det, at offshoresikkerhedsloven bringes i overensstemmelse med arbejdsmiljølovens § 77, stk. 3-5, således at der i § 64 indsættes nye stykker 3-5 stort set svarende til arbejdsmiljølovens § 77, stk. 3-5. De bemærkninger, der ledsagede arbejdsmiljølovens § 77, stk. 3-5, ved deres vedtagelse, vil tilsvarende kunne finde anvendelse på den foreslåede § 64, stk. 3-5, og der vil derfor i det følgende blive refereret hertil.

Arbejdsmiljølovens § 77, stk. 4 og 5, blev indsat ved ændringen af arbejdsmiljøloven af 1395 af 27. december 2008, (L 48), og det fremgår af bemærkningerne til disse bestemmelser, at Arbejdstilsynet efter arbejdsmiljølovens § 77, stk. 3, har hjemmel til at påbyde, at den, der har leveret eller markedsført bl.a. et teknisk hjælpemiddel, som anvendt i overensstemmelse med dets bestemmelse alligevel viser sig at frembyde fare for sikkerhed eller sundhed, skal træffe de nødvendige foranstaltninger til afværgelse heraf. Det kan i den forbindelse påbydes, at levering eller markedsføring standses, eller at det tekniske hjælpemiddel tilbagekaldes fra markedet. Med den i offshoresikkerhedsloven foreslåede § 64, stk. 3 får, tilsynsmyndigheden en tilsvarende hjemmel i offshoresikkerhedsloven.

Maskindirektivet er et totalharmoniseringsdirektiv og indeholder en række nye tiltag og ændringer i forhold det tidligere gældende maskindirektiv (98/37/EF). Langt de fleste af disse tiltag og ændringer er der hjemmel i offshoresikkerhedsloven til at implementere via en bekendtgørelse, men det vurderes, at implementeringen af to af maskindirektivets bestemmelser bør ske ved ændring af offshoresikkerhedsloven.

Kommissionen kan ifølge artikel 9 i det nye maskindirektiv anmode alle medlemsstaterne om at forbyde eller begrænse markedsføringen af tekniske hjælpemidler med samme tekniske karakteristika som tekniske hjælpemidler, der frembyder fare, eller underkaste sådanne tekniske hjælpemidler særlige betingelser. Dette markedsføringsforbud vil dermed ikke altid kun rette sig mod ét bestemt teknisk hjælpemiddel af ét bestemt fabrikat, men kan rette sig mod samtlige tekniske hjælpemidler, som har den samme risiko som følge af de tekniske karakteristika. Det gælder også, selvom den potentielt farlige type tekniske hjælpemiddel endnu ikke er markedsført i Danmark.

Ligeledes kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om, at markedsføringen af tekniske hjælpemidler med tekniske karakteristika, der udgør en risiko som følge af mangler ved en harmoniseret standard, forbydes eller begrænses, eller at maskinen underkastes særlige betingelser.

Efter maskindirektivets artikel 17 påhviler der medlemsstaterne en forpligtelse til at reagere, hvis et teknisk hjælpemiddel ikke er CE-mærket efter reglerne herom. I de tilfælde fastslår maskindirektivet, at medlemsstaterne skal begrænse eller forbyde markedsføringen af det tekniske hjælpemiddel samt kræve, at det trækkes tilbage fra markedet.

2.4.7.2. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede § 64, stk. 4, får tilsynsmyndigheden i lighed med, hvad Arbejdstilsynet har i medfør af arbejdsmiljølovens § 77, stk. 4, mulighed for at gribe ind og forbyde eller begrænse markedsføring af udstyr med samme tekniske karakteristika som udstyr, der frembyder fare, selvom udstyret endnu ikke er markedsført i Danmark. Tilsynsmyndigheden får samme mulighed for at gribe ind over for udstyr, der har tekniske karakteristika, der udgør en risiko som følge af mangler ved en harmoniseret standard.

Tilsynsmyndighedens mulighed for at gribe ind i denne sammenhæng vil som følge af maskindirektivet udelukkende blive aktuel, såfremt Kommissionen efter høring af medlemsstaterne og de berørte parter har meddelt, at den vil anmode medlemslandene om at forbyde eller begrænse markedsføring af tekniske hjælpemidler, der udgør en risiko som følge af deres tekniske karakteristika, eller anmode om at sådanne tekniske hjælpemidler underkastes særlige betingelser. Det samme gælder for tilsynsmyndighedens mulighed for at gribe ind.

Desuden får tilsynsmyndigheden, i lighed med hvad Arbejdstilsynet har i medfør af arbejdsmiljølovens § 77, stk. 5, med den foreslåede § 64, stk. 5, mulighed for at påbyde, at markedsføring af udstyr med en CE-mærkning, der er i strid med reglerne herom i maskindirektivet, ikke iværksættes eller stoppes.

Forslaget skal bl.a. medvirke til at sikre, at det nye maskindirektiv implementeres korrekt.

Efter forslaget kan tilsynsmyndigheden også påbyde, at markedsføring af personlige værnemidler forbydes eller begrænses, når de ikke er mærket i overensstemmelse med reglerne om CE-mærkning, herunder når der er undladt påkrævet mærkning.

De foreslåede § 64, stk. 3-5, finder anvendelse på alle, som er omfattet af de foreslåede bestemmelser, og som leverer eller markedsfører udstyr m.v., til offshoreanlæg i Danmark, der er omfattet af offshoresikkerhedsloven. Ifølge offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, finder loven anvendelse for offshoreanlæg, der befinder sig på dansk søterritorium eller dansk kontinentalsokkelområde, samt for faste offshoreanlæg, der planlægges anvendt i disse områder. Hvis der er tale om udstyr m.v., som er rettet mod såvel land som offshoreanlæg, er det arbejdsmiljøloven, som finder anvendelse.

2.4.8. Hjemmel til at tilsynsmyndigheden kan kræve destruktion af farligt udstyr

2.4.8.1. Gældende ret og overvejelser

Offshoresikkerhedsloven indeholder ikke bestemmelser i lighed med arbejdsmiljølovens § 77, stk. 6, hvorefter Arbejdstilsynet kan påbyde destruktion af ulovlige tekniske hjælpemidler, personlige værnemidler eller stoffer eller materialer.

En bestemmelse i offshoresikkerhedsloven i lighed med arbejdsmiljølovens bestemmelse vil give mulighed for et øget sikkerhedsniveau ved anvendelse af udstyr på offshoreanlæg. Efter arbejdsmiljølovens § 77, stk. 6, har Arbejdstilsynet beføjelse til at påbyde den, der har leveret eller markedsført et teknisk hjælpemiddel, et personligt værnemiddel eller et stof eller materiale, at destruere produktet, hvis det udgør en alvorlig risiko for sikkerhed og sundhed. Da offshoresikkerhedslovgivningen er sammenlignelig med arbejdsmiljølovgivningen foreslås det, at der i offshoresikkerhedsloven indsættes en ny § 64, stk. 6, svarende til arbejdsmiljølovens § 77, stk. 6.

Bestemmelsen i arbejdsmiljøloven blev indsat ved ændringen af loven af den 19. maj 2010. I bemærkningerne til forslaget til ændring af loven (L 126) er der nærmere redegjort for baggrunden for, at bestemmelsen blev indsat. Disse overvejelser på land gælder også offshore.

”Varepakken” indeholder en række tiltag og ændringer af de eksisterende regler vedrørende anvendelse af nationale tekniske forskrifter på produkter, akkreditering og markedsovervågning samt markedsføring.

”Varepakken” omfatter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 764/2008 af 9. juli 2008 om procedure for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat m.v., Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter m.v.

(akkrediteringsforordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter m.v.

Endelig indeholder forordning nr. 765/2008 i artiklerne 19 og 29 hjemmel til destruktion af produkter, der udgør en alvorlig risiko, men forordningen forholder sig ikke yderligere til, hvordan dette udmøntes i praksis. Der er derfor behov for at supplere forordningens hjemmel til destruktion af produkter med en hjemmel i såvel arbejdsmiljøloven som i offshoresikkerhedsloven til, at Arbejdstilsynet og tilsynsmyndigheden kan påbyde destruktion. I offshoresikkerhedsloven er der således behov for at supplere forordningens hjemmel til destruktion af produkter med en hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan påbyde destruktion. Som anført i L 126 på arbejdsmiljølovens område suppleres tilsvarende på offshoresikkerhedslovgivningens område forordningens hjemmel for at gøre det klart, i hvilke situationer tilsynsmyndighedens beføjelse tænkes anvendt på offshoresikkerhedslovens område. Den foreslåede § 64, stk. 6, tænkes anvendt på produkter, der er omfattet af offshoresikkerhedslovgivningens bestemmelser i øvrigt, herunder udstyr i form af maskiner, personlige værnemidler, trykbærende udstyr og elevatorer samt et stof eller materiale, når produktet udgør en alvorlig risiko for sikkerhed og sundhed.

Det er fundet hensigtsmæssigt at indføre en bestemmelse i offshoresikkerhedsloven om tilsynsmyndighedens beføjelse til at påbyde destruktion på grund af beføjelsens indgribende karakter i overensstemmelse med tilkendegivelsen i L 126 vedrørende ændringen af arbejdsmiljøloven.

2.4.8.2. Den foreslåede ordning

Den foreslåede § 64, stk. 6, finder anvendelse på alle, der leverer eller markedsfører udstyr, et personligt værnemiddel, eller stof eller materiale til offshoreanlæg i Danmark og som er omfattet af offshoresikkerhedsloven. Ifølge offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, finder loven anvendelse for offshoreanlæg, der befinder sig på dansk søterritorium eller dansk kontinentalsokkelområde, samt for faste offshoreanlæg, der planlægges anvendt i disse områder. Hvis der er tale om udstyr m.v., som er rettet mod såvel land som offshoreanlæg, er det arbejdsmiljøloven, som finder anvendelse. Energistyrelsen vil, om nødvendigt, i konkrete tilfælde samarbejde med Arbejdstilsynet i Danmark eller udenlandske ressortmyndigheder.

Den foreslåede bestemmelse og den dertil svarende bestemmelse i arbejdsmiljøloven svarer til en tilsvarende bestemmelse i lov om produktsikkerhed § 27.

§ 77, stk. 6, omfatter enhver, der har leveret et produkt på markedet med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i erhvervsmæssig henseende. Den, der bliver påbudt destruktion, skal selv afholde omkostningerne hermed.

Tilsynsmyndigheden kan alene påbyde destruktion af produkter, der er omfattet af offshoresikkerhedslovens bestemmelser i øvrigt, dvs. udstyr i form af maskiner, personlige værnemidler, trykbærende udstyr og elevatorer samt et stof eller materiale.

Det er en betingelse, at udstyret, det personlige værnemiddel eller stof eller materiale udgør en alvorlig risiko. Med »alvorlig risiko« skal forstås, at det pågældende udstyr, personlige værnemiddel eller stof eller materiale udgør en betydelig fare, sådan som begrebet anvendes i arbejdsmiljølovgivningen i dag. Det er endvidere en betingelse, at produktet ikke på anden måde kan lovliggøres eller ændres til at kunne anvendes sikkert. Der gælder i øvrigt det almindelige proportionalitetsprincip ved administrationen af bestemmelsen, hvilket indebærer, at der alene kan ske destruktion, når det anses for nødvendigt, rimeligt og hensigtsmæssigt. Destruktion kan således alene påbydes, hvis der ikke er rimelige muligheder for at tilrette produktet, så det lovliggøres, og hvis mindre indgribende foranstaltninger således ikke er tilstrækkelige.

Med »destruktion« menes, at det pågældende produkt gøres ubrugeligt. Destruktionen skal foregå under forsvarlige forhold.

2.4.9. Tilføjelse af bestemmelse om skærpende omstændighed ved udmåling af straf

2.4.9.1. Gældende ret og overvejelser

Offshoresikkerhedslovens § 70, stk. 4, giver mulighed for, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed. Denne bestemmelse svarer til den tidligere

gældende § 82, stk. 2, i arbejdsmiljøloven, før den blev ændret ved lov nr. 1395 af 27. december 2008 om ændring af lov om arbejdsmiljø.

Efter den gældende § 70, stk. 6, i offshoresikkerhedsloven betragtes det som en skærpende omstændighed ved straffens udmåling, at der 1) ved overtrædelsen er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, 2) tidligere er afgivet påbud efter § 64 for samme eller tilsvarende forhold, eller 3) ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre. Endvidere er det en særligt skærpende omstændighed, at der for personer under 18 år er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, jf. § 70, stk. 7.

Denne bestemmelse svarer til § 82, stk. 4, i arbejdsmiljøloven, før den blev ændret ved lov nr. 1395 af 27. december 2008 om ændring af lov om arbejdsmiljø.

Ændringen af § 82, stk. 2, i arbejdsmiljøloven medførte, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge, uanset om overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

Ændringen af § 82, stk. 4, i arbejdsmiljøloven medførte, at det betragtes som en skærpende omstændighed ved straffens udmåling, at der 1) ved overtrædelsen er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, uden at forholdet er omfattet af § 82, stk. 2, 2) tidligere er afgivet påbud efter § 77, stk. 1 eller 2, eller truffet andre afgørelser af Arbejdstilsynet om overtrædelse af loven om samme eller tilsvarende forhold, 3) ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller 4) overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

Der bør være en ensartet retsstilling offshore og på land for rettighedshavere, operatører, ejere af offshoreanlæg, driftsansvarlige virksomheder, entreprenører, arbejdsgivere, virksomhedsledere og anlægschefer (pligtssubjekter) og de dertil svarende pligtssubjekter på land, og ved ændringerne af §§ 70, stk. 4 og 6, i offshoresikkerhedsloven kan anføres tilsvarende bemærkninger som ved ændringerne af §§ 82, stk. 2 og 4, på land.

Det tilkommer domstolene at fastsætte sanktionen for overtrædelse af offshoresikkerhedslovgivningen. Med den foreslåede ændring af § 70, stk. 4, signaleres, at der bør sigtes mod en fordobling af det nuværende bødeniveau efter § 70, stk. 1-3, for overtrædelse af offshoresikkerhedslovgivningen, der har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge, for derved at begrænse antallet af arbejdsulykker.

Før anvendelse af den foreslåede bestemmelse kan finde sted, er det en betingelse, at den pågældende følge er indtrådt. Det er hensigten, at alle, der har pligter efter offshoresikkerhedslovgivningen, kan straffes.

For så vidt angår personkredsen indebærer den foreslåede ændring af § 70, stk. 4, at den praksis, der anvendes over for persongrupper, der straffes efter § 70, stk. 1-3, tilsvarende finder anvendelse efter den foreslåede § 70, stk. 4. Dermed opnås, at ansatte, der kommer til skade ved en arbejdsulykke, fortsat ikke straffes. Ligeledes bliver andre ansatte, der har medvirket til arbejdsulykken, ikke straffet, idet de som hidtil betragtes som nærtstående, da det betragtes som straf nok i sig selv at have medvirket til en kollegas ulykke, eller f.eks. fordi ulykken er indtrådt som følge af en overtrædelse udført af flere i forening (kumulative overtrædelser). Arbejdsledere kan imidlertid straffes for overtrædelse af § 70, stk. 4, hvis arbejdslederens overtrædelse har resulteret i en arbejdsulykke med alvorlig personskade eller døden til følge.

Bøderne for overtrædelser, der har medført en ulykke med alvorlig personskade eller dødsfald til følge, gøres hermed væsentligt mere mærkbare og understreger samtidig den betydelige samfundsmæssige interesse i at forebygge risiko for ulykker gennem overholdelse af offshoresikkerhedslovgivningen.

Begrebet »alvorlig personskade« kan f.eks. omfatte amputationer, knoglebrud, sårskader eller ætsninger på store dele af kroppen og forgiftninger. Det tilkommer domstolene ved en konkret vurdering af fastslå, om der er tale om en »alvorlig personskade«.

Den skærpede straf skal markere områdets strafværdighed og dermed understrege, at samfundet ser med samme store alvor på overtrædelser af offshoresikkerhedslovgivningen som efter arbejdsmiljølovgivningen. Det er hensigten, at strafstigningen vil få en præventiv virkning, således at arbejdsgiverne og andre, der har indflydelse på arbejdsmiljøet, får en klar motivation til at overholde offshoresikkerhedslovgivningen.

Som en konsekvens af den foreslåede § 70, stk. 4, foreslås det at tilføje overtrædelser, der er begået forsætligt eller groft uagtsomt i § 70, stk. 6, om skærpende omstændigheder.

De bødeforhøjelser, der gives efter § 70, stk. 6, er af samme størrelse, som de bøder, der hidtil er givet efter den gældende § 70, stk. 4. Der er med forslaget om at tilføje overtrædelser, der er begået forsætligt eller groft uagtsomt, som en skærpende omstændighed i stk. 6, ikke tilsigtet nogen ændring i bødeniveauet.

Det foreslås, at § 70, stk. 6, nr. 1, fremover alene skal anvendes i situationer, som ikke er omfattet af den foreslåede § 70, stk. 4, dvs. hvor overtrædelserne har medført mindre alvorlige helbredsskader. Hvis skaden er omfattet af den foreslåede § 70, stk. 4, kan der ikke ske en yderligere strafforhøjelse efter § 70, stk. 6, nr. 1 – men derimod godt efter stk. 6, nr. 2-4 og stk. 7.

2.4.9.2. Den foreslåede ordning

For at opnå den samme retstilstand for pligtsubjekterne offshore som på land for så vidt angår straffebestemmelser for samme typer arbejdsmiljøovertrædelser foreslås offshoresikkerhedslovens §§ 70, stk. 4 og 6, ændret i overensstemmelse med arbejdsmiljølovens § 82, stk. 2 og 4.

Det tilkommer domstolene at fastsætte straffen for overtrædelse af den foreslåede § 70, stk. 4, efter en konkret vurdering af den enkelte overtrædelse ud fra samtlige omstændigheder i den konkrete sag. Den foreslåede ordning er et signal om, at det eksisterende bødeniveau bør skærpes.

Forslaget indebærer, at straffen for overtrædelser, der har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge, er indtil to års fængsel. Hermed fordobles strafferammen for overtrædelser, der har medført ulykke med alvorlige personskader eller døden til følge.

I overensstemmelse med, hvad der gælder efter arbejdsmiljøloven, vil overtrædelser, der har resulteret i arbejdsulykker med mindre personskader, efter den foreslåede ændring fortsat være omfattet af § 70, stk. 6, nr. 1. Som konsekvens af den foreslåede § 70, stk. 4, kan bøder forhøjes med henvisning til § 70, stk. 6, nr. 2-4, og § 70, stk. 7, men ikke med henvisning til den skærpende omstændighed i § 70, stk. 6, nr. 1.

Det er hensigten, at de fordoblede bøder for overtrædelser af den foreslåede § 70, stk. 4, skal kunne forhøjes, hvis der samtidig foreligger skærpende eller særligt skærpende omstændigheder.

Som en konsekvens af den foreslåede § 70, stk. 4, indebærer forslaget endvidere, at overtrædelser, der begås forsætligt eller groft uagtsomt, tilføjes som en skærpende omstændighed, således at sådanne overtrædelser straffes på linje med andre skærpende omstændigheder i form af en forhøjelse af bøden.

Det er endvidere ifølge bemærkningerne til ændringen af arbejdsmiljøloven, L 48, hensigten, at der i overensstemmelse med nuværende retspraksis ved flere overtrædelser skal ske absolut kumulation (bøderne for hver overtrædelse lægges sammen). Det er ligeledes hensigten for så vidt angår offshoresikkerhedsloven.

Endelig fremgår af bemærkningerne til ændringen af arbejdsmiljøloven, L 48, følgende:

”Det er hensigten, at domstolene ved særligt grove overtrædelser stadig skal have mulighed for at idømme bøder, der falder uden for det bødeniveau for materielle overtrædelser, der er fastsat i retspraksis. Efter gældende retspraksis har der i sådanne tilfælde ikke været idømt en bøde under 75.000 kr.

Ligeledes er det hensigten, at den gældende retspraksis for gentagelsesvirkning fortsat skal finde anvendelse. Det forventes, at gentagne overtrædelser af samme eller tilsvarende materielle bestemmelse, f.eks. nedstyrtning, fortsat straffes som hidtil.

Det er dog samtidig vigtigt at fremhæve, at spørgsmålet om, hvilken bøde der skal udmåles i den enkelte konkrete sag, fortsat vil bero på domstolenes samlede vurdering af de foreliggende omstændigheder i den enkelte sag.” Samme princip foreslås ligeledes at skulle gælde offshore.

2.4.10. Tilføjelse af bestemmelse om bødens udmåling for arbejdsgivere

2.4.10.1. Gældende ret og overvejelser

Offshoresikkerhedsloven indeholder ikke en bestemmelse, som svarer til arbejdsmiljølovens § 83, stk. 2. I § 83, stk. 2, i arbejdsmiljøloven opregnes de bestemmelser, der finder anvendelse ved udmålingen af straffen for overtrædelse af § 83, stk. 1, der omhandler ansvaret for personligt ejede virksomheder.

Da offshoresikkerhedslovens § 71 i øvrigt svarer til § 83 i arbejdsmiljøloven foreslås det, at der i offshoresikkerhedsloven indsættes en bestemmelse svarende til arbejdsmiljølovens § 83, stk. 2.

2.4.10.2. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede nye § 71, stk. 2, 3. pkt., sikres en klar hjemmel til, at arbejdsgiveren for personligt ejede virksomheder, på samme måde som andre arbejdsgivere, kan straffes med forhøjet bøde, hvis der er sket en overtrædelse, der har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge, eller hvis der er tale om skærpende omstændigheder som nævnt i § 70, stk. 6 og 7.

2.4.11. Afgørelser truffet i henhold til EU-forordninger og klager herom

2.4.11.1. Gældende ret og overvejelser

I medfør af offshoresikkerhedslovens § 67, stk. 1, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima- og energiministeren efter offshoresikkerhedsloven eller regler udstedt i henhold til loven. Bestemmelsen indeholder ingen henvisninger til Europa-Parlamentets og Rådets forordninger (EU-forordninger).

Efter offshoresikkerhedslovens § 61, stk. 1, fører klima- og energiministeren tilsyn med, at loven og de regler, der udstedes i medfør af loven, overholdes.

Det vurderes, at der er behov for en klar hjemmel i offshoresikkerhedsloven til, at klager over afgørelser truffet af klima- og energiministeren i henhold til EU-forordninger følger den samme klageadgang, som klager over afgørelser truffet i henhold til offshoresikkerhedslovgivningen.

Det vurderes endvidere, at der er brug for en bestemmelse om, at klima- og energiministeren også fører tilsyn med EU-forordninger indenfor lovens anvendelsesområde.

2.4.11.2. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede ændring af § 67, stk. 1, sikres der en klar hjemmel til, at klage over afgørelser truffet af klima- og energiministeren i henhold til EU-forordninger kan indbringes for Energiklagenævnet. Der kan klages over afgørelser, der er truffet i henhold til både offshoresikkerhedslovgivningen og EU-forordninger.

Med den foreslåede ændring af § 61, stk. 1, får ministeren til opgave at føre tilsyn med EU-forordninger.

2.4.12. Håndhævelse af EU-forordninger

2.4.12.1. Gældende ret og overvejelser

Efter den gældende offshoresikkerhedslov er der ikke hjemmel til at straffe for overtrædelse af EU-forordninger, der vedrører forhold omfattet af offshoresikkerhedsloven. Arbejdsmiljøloven indeholder en sådan hjemmel.

Det vurderes, at der er behov for at kunne straffe for overtrædelse af EU-forordninger, der vedrører forhold omfattet af offshoresikkerhedsloven

2.4.12.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 70, stk. 3, nr. 1, ændres, så der gives mulighed for, at der kan straffes efter offshoresikkerhedsloven for overtrædelse af EU-forordninger, der vedrører forhold omfattet af loven.

Ændringen svarer til en tilsvarende ændring af arbejdsmiljølovens § 82, stk. 1, som blev indsat ved lov nr. 1395 af 27. december 2008 om ændring af lov om arbejdsmiljø.

Med forslaget sikres, at der sker overholdelse af EU-forordninger.

2.4.13. Underretningspligt for private

2.4.13.1. Gældende ret og overvejelser

I arbejdsmiljølovens § 75, stk. 3, pålægges akkrediterede inspektionsorganer at indberette udstyr til Arbejdstilsynet, når organet vurderer, at udstyret udgør en fare, hvis der ikke gribes ind. Offshoresikkerhedsloven indeholder ikke en lignende bestemmelse

Offshoresikkerhedsloven indeholder endvidere ikke en bestemmelse, som pålægger øvrige private virksomheder efter § 61, stk. 4, end de, der er nævnt i arbejdsmiljølovens § 75, stk. 3, at indberette udstyr til tilsynsmyndigheden, når virksomheden vurderer, at udstyret udgør en fare, hvis der ikke gribes ind.

Som på land er det akkrediterede inspektionsorganer, der varetager opgaverne med opstillingskontrol og periodiske undersøgelser af trykbærende udstyr og elevatorer på offshoreanlæg. Et akkrediteret inspektionsorgan er en privat virksomhed uden myndighedskompetence. Det kan f.eks. ikke påbyde ejeren af udstyret at tage udstyret ud af brug, hvis det udgør en fare. Dette kan alene Energistyrelsen, og der er derfor behov for at fastsætte, at Energistyrelsen skal have kendskab til det udstyr, der udgør en fare, således at Energistyrelsen kan afgive påbud om at tage udstyret ud af brug, indtil fejlen er afhjulpet. Ændringen bidrager således til en sikring af sikkerhedsniveauet på offshoreanlæg.

2.4.13.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en ny § 61, stk. 5, hvori akkrediterede inspektionsorganer pålægges at indberette udstyr til tilsynsmyndigheden, når organet vurderer, at udstyret udgør en fare, hvis der ikke gribes ind. Hermed bringes offshoresikkerhedsloven på dette område i overensstemmelse med systemet på land efter arbejdsmiljøloven.

Den foreslåede bestemmelse i offshoresikkerhedsloven indeholder en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om udmøntningen af § 61, stk. 5. Bemyndigelsen tænkes udmøntet således, at det i en bekendtgørelse fastsættes, at de akkrediterede inspektionsorganer, der jævnligt undersøger tekniske hjælpemidler, pålægges at indberette det tekniske hjælpemiddel til tilsynsmyndigheden, når inspektionsorganet vurderer, at udstyret er til fare for omgivelser eller personer. Det foreslås, at de akkrediterede inspektionsorganer vil skulle indberette udstyret, hvor organets kontrol eller undersøgelse ikke kan afsluttes med en påtegning eller lignende, hvoraf det fremgår, at det tekniske hjælpemiddel opfylder offshoresikkerhedslovgivningens regler. Aktuelt vil bestemmelsen finde anvendelse på udstyr, som udgør en fare, der vil kunne medføre akut personskade, hvis der ikke gribes ind.

Der kan fremover vise sig behov for, at inspektionsorganerne underretter i andre faresituationer end den nævnte, således at tilsynsmyndigheden kan gribe ind. Dette vil også være omfattet af bestemmelsen.

Det er hensigtsmæssigt at øvrige private virksomheder efter § 61, stk. 4, pålægges en tilsvarende indberetningspligt som i den foreslåede nye § 61, stk. 5. Det foreslås derfor, at der for øvrige private efter § 61, stk. 4, indsættes en § 61, stk. 6, svarende til den foreslåede § 61, stk. 5.

2.5. Ajourføring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen

2.5.1. Gældende ret og overvejelser

Efter den gældende § 25, stk. 1, skal den driftsansvarlige virksomhed sørge for, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ajourføres ved væsentlige ændringer af offshoreanlægget, dets indretning, udstyr eller operationelle forhold.

I bemærkningerne til § 25, stk. 1, i forslaget til offshoresikkerhedslov (jf. lovforslag nr. L 45, fremsat den 2. november 2005 af Transport- og Energiministerens) er defineret, hvad der forstås ved væsentlige

ændringer. Ifølge disse bemærkninger forstås ved væsentlige ændringer typisk ændringer, der har betydning for risici for store ulykker, samt risici for arbejdsulykker og arbejdsbetingede sygdomme. Bemærkningerne udtrykker dermed mere klart, hvornår sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal ajourføres, end hvad der er tilfældet for bestemmelsen.

Da bestemmelserne bør være så præcise som muligt, foreslås det, at bestemmelsen formuleres, så den svarer til bemærkningerne til den gældende § 25.

2.5.2. Den foreslåede ordning

Med forslaget præciseres § 25, stk. 1, således, at den svarer til bemærkningerne til den gældende § 25, stk. 1, om, hvad der typisk forstås ved væsentlige ændringer. I forslaget anvendes det veldefinerede begreb arbejdsskader, i stedet for termene risici for store ulykker, samt risici for arbejdsulykker og arbejdsbetingede sygdomme.

Der er således ikke tale om en indholdsmæssig ændring i forhold til den gældende § 25, stk. 1, og det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse skal administreres på samme måde, som det hidtil har været tilfældet. Retstilstanden er dermed uændret. Således vil forslaget medføre, at ændringerne af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen i de fleste tilfælde fortsat alene vil omfatte relevante dele af risikovurderingen.

2.6. Mindre tekniske ændringer

Der foreslås nogle mindre tekniske ændringer: Bestemmelserne om ansvarsfordelingen mellem de enkelte typer virksomheder tilpasses. Bestemmelsen om leverandøransvar præciseres. Der indsættes en bestemmelse om vilkår i forbindelse med godkendelser, tilladelser og forhåndstilsagn. Ansvarsbegrænsningsbestemmelsen bringes i overensstemmelse med LLMC-konventionen. Ændringer og præciseringer af lovteknisk karakter.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Lovforslaget vurderes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for staten. Statens omkostninger ved myndighedernes opgaver efter offshoresikkerhedsloven er refusionsberettigede. Dette vil også gælde for myndighedernes opgaver vedrørende lagring af CO₂ og naturgas, og derfor forventes dette område ikke at medføre forøgede udgifter for staten.

Forslaget medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne eller kommunerne, da de ikke varetager opgaver i henhold til offshoresikkerhedsloven, og da lovforslaget endvidere ikke berører regionerne eller kommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets § 1, nr. 33 (ny § 64, stk. 6) om destruktion af farligt udstyr m.v. knytter sig til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008 af 9. juli 2008, der trådte i kraft 1. januar 2010, hvormed der indføres hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan destruere produkter, når en række nærmere betingelser er opfyldt.

Med forslagens § 1, nr. 20 (ny § 26 a) præciseres det, at der kan stilles krav til den driftsansvarlige virksomhed om at sikre, at læger, arbejdsmedicinske klinikker og sundhedsmyndigheder med ansvar for arbejdsmedicinske undersøgelser har adgang til virksomhedens sikkerheds- og sundhedsredegørelse, når det er

relevant for helbredscontrollen af de ansatte, med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling).

Lovforslaget har endvidere til formål at sikre håndhævelse af EU-forordninger, der vedrører forhold omfattet af offshoresikkerhedsloven.

Indførelsen af adgang for tilsynsmyndigheden til at forbyde eller begrænse markedsføring eller levering af dels potentielt farlige tekniske hjælpemidler, dels tekniske hjælpemidler, der ikke er mærket i overensstemmelse med reglerne om CE-mærkning, er direkte krav fra maskindirektivet (2006/42/EF).

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Arbejdsmarkedets parter, som i medfør af offshoresikkerhedsloven er repræsenteret i Offshoresikkerhedsrådet, har været inddraget i forbindelse med udformningen af lovforslaget. Lovforslaget er efterfølgende blevet drøftet i Offshoresikkerhedsrådet, og rådet har på sit møde den 24. september 2010 enstemmigt tiltrådt lovforslaget.

Lovforslaget har været sendt i høring hos:

3 F Fagligt Fælles Forbund, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, CO-industri, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danish Offshore Industry, Danish Operators, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Dansk El-forbund, Dansk Erhverv, Dansk Formandsforening, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Standard, Dansk Sygeplejeråd, DONG Energy A/S, DS Håndværk & Industri, Energiklagenævnet, Energi- og olieforum.dk, ENSCO, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), FTF, Greenpeace Danmark, GTS (Godkendt Teknologisk service), Hess Denmark ApS, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Landsforeningen Levende Hav, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lægeforeningen, Mærsk Drilling, Maskinmestrenes Forening, Mærsk Olie og Gas AS, NOAH, Noreco Denmark A/S, Offshorecenter Danmark, Søfartens Ledere, Teknologisk Institut, WWW Verdensnaturfonden.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling).</p> <p>Lovforslaget gennemfører endvidere dele af direktiv nr. 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16 (omarbejdning)</p> <p>Lovforslaget om destruktion af farligt udstyr m.v. baseres på EF-forordning 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og</p>	

	<p>om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93.</p> <p>Lovforslaget indebærer, at fremtidige EU-forordninger, der vedrører forhold omfattet af offshoresikkerhedsloven, kan håndhæves</p>
--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Fodnoten medtager de direktiver, som implementeres i dette lovforslag. I forhold til den gældende lov er der tale om følgende nye direktiver: Dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EU-Tidende 2006 nr. L 114, side 38), som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 (EU-Tidende 2008 nr. L 311, side 1). Dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning) (EØS-relevant tekst) (EU-tidende 2006 nr. L 157, side 24).

Til nr. 2 (§ 2, stk. 2)

Skibe, bortset fra boreskibe og flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder er ikke omfattet af definitionen på et offshoreanlæg, jf. den gældende § 2, stk. 2. De flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder benævnes på engelsk, FPSOs, floating production, storage and off-loading units. Udover FPSO units findes der også FSO units, som er flydende lager- og afskibningsenheder, dvs. FPSO units uden produktionsfaciliteter. FSO units er en type enheder, der minder om enhederne nævnt i § 2, stk. 1, nr. 2, og det foreslås derfor, at lovens definition af offshoreanlæg udvides til også at omfatte FSO units på linje med FPSO units.

Til nr. 3 (§ 2, stk. 5)

Efter den gældende § 2, stk. 5, betragtes faste offshoreanlæg, der er indbyrdes broforbundne som ét anlæg, forudsat at de har samme rettighedshaver eller ejer.

Med den foreslåede nye § 3, stk. 6, åbnes der op for, at der kan være flere rettighedshavere på det samme offshoreanlæg. Som konsekvens heraf ændres § 2, stk. 5, så det ikke længere er en forudsætning for at betragte faste offshoreanlæg, der er indbyrdes broforbundne, som ét anlæg, at de har samme rettighedshaver eller ejer. Efter forslaget er det dog en forudsætning, at anlæggene opereres af den samme driftsansvarlige virksomhed, idet det ikke vil være hensigtsmæssigt, hvis to forskellige virksomheder skulle deles om udarbejdelse af sikkerheds- og sundhedsredegørelser samt have fælles ledelsessystem.

Det har i administrationen af de eksisterende regler hidtil været forudsat, at den driftsansvarlige virksomhed er den samme.

Som konsekvens af forslaget vil Gorm komplekset blive anset for ét anlæg, da platformen Gorm E, der har DONG Energy som ejer og det øvrige Gorm A-D kompleks, der har bevillingshaverne som rettighedshaver, opereres af samme driftsansvarlige virksomhed, som er Mærsk Olie og Gas AS.

Med forslaget kan der opnås en forenkling, idet en virksomhed herefter kan have én fælles sikkerheds- og sundhedsredegørelse og ét fælles ledelsessystem.

Til nr. 4 (§ 3, stk. 2)

Det foreslås, at den gældende § 3, stk. 2, også henviser til § 32 a. Med forslaget om at tilføje § 32 a i den gældende § 3, stk. 2, rettes der op på, at der ikke tidligere har været henvist til § 32 a.

Ændringen betyder, at klima- og energiministeren herefter også kan fastsætte regler om, i hvilket omfang § 32 a finder anvendelse på rørledninger som nærmere angivet i § 3, stk. 2.

Det foreslås endvidere, at den gældende § 3, stk. 2, også henviser til § 52 a. Forslaget er en konsekvens af, at den gældende § 52, hvortil der henvises i § 3, stk. 2, foreslås erstattet af en ny § 52 og en ny § 52 a.

Til nr. 5 (§ 3, stk. 3)

I den gældende § 3, stk. 3, henvises til § 52, stk. 1. Det foreslås, at denne henvisning ændres, så der i stedet henvises til § 52. Forslaget er en konsekvens af, at den gældende § 52, stk. 1, foreslås erstattet af en ny § 52.

Til nr. 6 (§ 3, stk. 5)

Borehulsdirektivet omfatter aktiviteter på skibe, der direkte eller indirekte er knyttet til efterforskning og produktion af kulbrinter. Disse aktiviteter er ikke omfattet af definitionen på offshoreanlæg efter lovens § 2, stk. 1. Med forslaget skabes der hjemmel til, at visse af lovens bestemmelser udvides til også at omfatte aktiviteter med tilhørende arbejdspladser, indkvarteringsfaciliteter, udstyr m.v., på skibe, som direkte eller indirekte er knyttet til efterforskning og produktion af kulbrinter, i det omfang disse aktiviteter er omfattet af borehulsdirektivet.

Med den foreslåede ændring af § 3, stk. 5, implementeres borehulsdirektivet fuldt ud for så vidt angår aktiviteter på skibe, som direkte eller indirekte er knyttet til efterforskning og produktion af kulbrinter. Eksempler på sådanne aktiviteter er aktiviteter udført fra brøndinterventionsfartøjer, brøndstimuleringsfartøjer, kranfartøjer og rørlægningsfartøjer.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til nr. 7 (§ 3, stk. 6)

Forslaget i undergrundsloven om at skabe en retlig ramme for geologisk lagring, herunder lagring af CO₂ og naturgas for bl.a. at gennemføre direktivet om geologisk lagring af kuldioxid (CCS-direktivet), kan indebære sikkerheds- og sundhedsmæssige risici. Foranstaltninger for at kontrollere disse risici vil være af samme karakter som ved efterforskning, produktion, lagring og lastning af kulbrinter. Det er derfor hensigtsmæssigt, at disse aktiviteter reguleres i offshoresikkerhedsloven, når lagringsaktiviteten foretages i tilknytning til et offshoreanlæg, som er omfattet af offshoresikkerhedsloven. Tilsvarende hvis anlæggene anvendes til andre aktiviteter, der er omfattet af undergrundsloven, f.eks. lagring af naturgas.

Med den foreslåede nye § 3, stk. 6, udvides offshoresikkerhedslovens anvendelsesområde derfor til også at omfatte andre aktiviteter end de, der er knyttet til efterforskning, produktion, lagring og lastning af kulbrinter. Her tænkes især på lagring af CO₂ og naturgas i undergrunden offshore. Det er samtidig en forudsætning, at disse aktiviteter har betydning for sikkerheden og sundheden på offshoreanlægget. Efter forslaget kan klima- og energiministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang de i forslaget nærmere angivne bestemmelser i loven finder anvendelse på aktiviteter, der ikke er nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, litra a-c og nr. 2, som er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, og som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.

Ministerens bemyndigelse til at kunne bestemme hvilke regler i offshoresikkerhedsloven, der skal gælde, omfatter alene aktiviteter, som er omfattet af undergrundsloven. Bemyndigelsesbestemmelsen kan ikke anvendes på andre aktiviteter i henhold til anden lovgivning, som f.eks. etablering af en havvindmølle.

Offshoresikkerhedsloven omfatter dels den fysiske sikkerhed, dvs. sikkerheden ved offshoreanlæggenes konstruktion, dels de ansattes sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdet offshore. Reguleringen omfatter projektering, bygning, installation, drift, vedligeholdelse, ændringer samt demontering af offshoreanlæg.

Til nr. 8 (§ 4, stk. 1)

Det foreslås i § 4, stk. 1, 1. pkt., at ændre definitionen af rettighedshaver, så også andre aktiviteter end efterforskning og produktion af kulbrinter i henhold til undergrundsloven omfattes. Forslaget er en konsekvens af den foreslåede § 3, stk. 6, hvori der skaffes hjemmel til, at relevante dele af loven under visse betingelser kan omfatte andre aktiviteter, der er omfattet af undergrundsloven, eksempelvis lagring af CO₂ og naturgas i undergrunden. Med udvidelsen bliver også den virksomhed eller gruppe af virksomheder, som har tilladelse til lagring af eksempelvis CO₂ og naturgas, omfattet af lovens definition af en rettighedshaver.

Endvidere foreslås det i § 4, stk. 1, 2. pkt., at for offshoreanlæg, der ikke har en rettighedshaver, skal ejeren af offshoreanlægget anses for rettighedshaver. Hermed er der i denne henseende tale om samme regulering, som efter den gældende bestemmelse for rørledninger uden rettighedshaver.

Som eksempel på en ejer, der ikke er rettighedshaver, kan nævnes DONG Energy, der ejer Gorm E, men som ikke er rettighedshaver.

Til nr. 9 (§ 4, stk. 2)

Den foreslåede ændring af § 4, stk. 2, er en konsekvens af ændringen af § 4, stk. 1. Idet det samtidig skal bemærkes, at der herefter kan være tale om, at flere rettighedshavere, herunder ejere, i fællesskab udpeger en operatør.

Til nr. 10 (§ 5, stk. 1)

Det foreslås, at der i § 5, stk. 1, om rettighedshaverens ansvar for offshoreanlæg ikke længere sker en afgrænsning af offshoreanlæggene til bestemte offshoreanlæg.

Det skyldes, at efter den foreslåede ændring af § 4, stk. 1, 2. pkt., anses ejeren af et offshoreanlæg, hvor der ikke er en rettighedshaver, for rettighedshaver, og det er derfor ikke længere nødvendigt at afgrænse § 5, stk. 1, til bestemte offshoreanlæg.

Til nr. 11 (§ 5, stk. 3)

Forslaget til ændring af § 5, stk. 3, er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 4, stk. 1, 2. pkt.

Hvor der ikke er en rettighedshaver, anses ejeren af et offshoreanlæg for rettighedshaver efter den foreslåede ændring af § 4, stk. 1, 2. pkt. Det er derfor ikke længere nødvendigt at regulere de tilfælde, hvor der ikke er en rettighedshaver, og dermed bliver formuleringen i den gældende § 5, stk. 3, overflødig.

Hvor der er en ejer af et offshoreanlæg i stedet for en rettighedshaver, er der normalt ingen operatør, i dette tilfælde skal ejeren sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed kan opfylde sine pligter. Da ejeren efter den foreslåede ændring af § 4, stk. 1, 2. pkt., anses for rettighedshaver, hvor der ikke er en rettighedshaver, er det tilstrækkeligt i den foreslåede ændring af § 5, stk. 3, alene at nævne rettighedshaveren.

Til nr. 12 (§ 5, stk. 4)

Den gældende § 5, stk. 4, fastslår, at når et offshoreanlæg med en rettighedshaver kombineres med et offshoreanlæg, hvortil der er knyttet en ejer, er det ejeren og rettighedshaveren, som i fællesskab har ansvar for at ALARP-princippet er gennemført på det kombinerede anlæg. Det foreslås, at § 5, stk. 4, ændres, så det fastslås, at for offshoreanlæg, hvor der er flere rettighedshavere, påhviler forpligtelsen efter stk. 1-3 rettighedshaverne i fællesskab.

Ændringen er en konsekvens som følge af den foreslåede ændring af § 4, stk. 1, 2. pkt., hvorefter ejeren af et offshoreanlæg, hvor der ikke er en rettighedshaver, anses for rettighedshaver i henhold til § 4, stk. 1, 2. pkt.. Som følge heraf er det ikke længere nødvendigt eksplicit at regulere ejeren.

Endvidere er ændringen en konsekvens af den foreslåede nye § 3, stk. 6, hvori lovens anvendelsesområde udvides til også at omfatte andre aktiviteter end de, der er knyttet til efterforskning, produktion, lagring og

lastning af kulbrinter. Med denne foreslåede § 3, stk. 6, åbnes der op for, at der kan være flere rettighedshavere på det samme offshoreanlæg.

Til nr. 13 (§ 5, stk. 5)

Efter den foreslåede ændring af § 4, stk. 1, 2. pkt., anses ejeren af et offshoreanlæg, hvor der ikke er en rettighedshaver, for rettighedshaver. Det er derfor ikke længere nødvendigt eksplicit at regulere ejerens forpligtelse, og som konsekvens heraf foreslås det, at § 5, stk. 5, ophæves.

Til nr. 14 (§ 6, stk. 1)

Efter den gældende § 6, stk. 1, har rettighedshaverens pligt til at sørge for, at der føres tilsyn med, at offshoreanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, og nr. 2, dvs. anlæg, hvorfra der udføres, eller som er direkte knyttet til, efterforskning eller produktion af kulbrinter, drives i henhold til lovgivningen. Det foreslås, at § 6, stk. 1, ændres, så der ikke længere sker en afgrænsning af offshoreanlæggene til bestemte offshoreanlæg.

Det skyldes, at efter den foreslåede ændring af § 4, stk. 1, 2. pkt., anses ejeren af et offshoreanlæg, hvor der ikke er en rettighedshaver, for rettighedshaver, og det er derfor ikke længere nødvendigt at afgrænse § 6, stk. 1, om rettighedshaverens pligt til at sørge for, at der føres tilsyn med offshoreanlæg til bestemte offshoreanlæg.

Til nr. 15 (§ 6, stk. 2)

Idet ejeren af et offshoreanlæg, hvor der ikke er en rettighedshaver, anses for rettighedshaver i henhold til § 4, stk. 1, 2. pkt., er § 6, stk. 2, overflødig, og den foreslås derfor ophævet. Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af § 4, stk. 1, 2. pkt.

Til nr. 16 (§ 6, stk. 3)

Den gældende § 6, stk. 3, fastslår, at når et offshoreanlæg med en rettighedshaver kombineres med et offshoreanlæg, hvortil der er knyttet en ejer, er det ejeren og rettighedshaveren, som i fællesskab har pligt til at sørge for, at der føres tilsyn med driften af det kombinerede anlæg. Det foreslås, at § 6, stk. 3, ændres, så det fastslås, at for offshoreanlæg, hvor der er flere rettighedshavere, påhviler forpligtelsen efter stk. 1-3 rettighedshaverne i fællesskab.

Ændringen er en konsekvens som følge af den foreslåede ændring af § 4, stk. 1, 2. pkt., hvorefter ejeren af et offshoreanlæg, hvor der ikke er en rettighedshaver, anses for rettighedshaver i henhold til § 4, stk. 1, 2. pkt.. Som følge heraf er det ikke længere nødvendigt eksplicit at regulere ejeren.

Endvidere er ændringen en konsekvens af den foreslåede nye § 3, stk. 6, hvori lovens anvendelsesområde udvides til også at omfatte andre aktiviteter end de, der er knyttet til efterforskning, produktion, lagring og lastning af kulbrinter. Med denne foreslåede § 3, stk. 6, åbnes der op for, at der kan være flere rettighedshavere på det samme offshoreanlæg.

Til nr. 17 (§ 7, stk. 2)

Det foreslås, at der indsættes en ny § 7, stk. 2, hvorefter operatøren skal sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne.

De gældende bestemmelser regulerer ikke, hvem der skal sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne, hvis der er en rettighedshaver. Efter ændringsforslaget tillægges denne forpligtelse operatøren.

Til nr. 18 (§ 18, stk. 1)

Efter den gældende § 18, stk. 1, skal leverandører m.v., der overdrager eller overlader maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber, andet udstyr eller stoffer og materialer til anvendelse på anlægget, sørge for, at udstyret, henholdsvis stofferne og materialerne, ved udlevering opfylder gældende EU-retlig lovgivning om indretning samt emballering og mærkning. Endvidere skal leverandører m.v., der overdrager eller overlader, sørge for, at datablade samt anvisninger om anvendelse af udstyret eller stofferne og materialerne samt om udstyrets vedligeholdelse, transport og opstilling følger med ved leveringen og opfylder gældende EU-retlig lovgivning, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

Der har været rejst tvivl om, hvordan § 18, stk. 1, skulle forstås. På baggrund heraf foreslås bestemmelsen ændret, så der i bestemmelsen refereres til gældende lovgivning. Hermed præciseres det, at de leverandører, der er omfattet af § 18, stk. 1, skal overholde såvel den nationale lovgivning, herunder den lovgivning, der gennemfører EU-retten, som den EU-retlige lovgivning, der gælder direkte på de områder, der er nævnt i stk. 1.

Med § 18, stk. 1, er det alene hensigten at pålægge leverandøren pligter indenfor den gældende lovgivnings rammer, det er således ikke hensigten at udstrække leverandørens pligter til at gælde for eksempelvis mobile offshoreanlæg, der på dette punkt ikke er omfattet af den gældende lovgivning. Pligterne i stk. 1 gælder således ikke for leverandører, der overdrager eller overlader udstyr m.v. til skibe og mobile offshoreanlæg, som er undtaget for eller som ikke er omfattet af den i stk. 1 gældende lovgivning, herunder EU-retlige lovgivning.

Til nr. 19 (§ 25, stk. 1)

Efter den gældende § 25, stk. 1, skal den driftsansvarlige virksomhed sørge for, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ajourføres ved væsentlige ændringer af offshoreanlægget, dets indretning, udstyr eller operationelle forhold.

I bemærkningerne til § 25, stk. 1, i forslaget til offshoresikkerhedslov, jf. lovforslag nr. L 45, fremsat den 2. november 2005 af Transport- og Energiministeren er defineret, hvad der forstås ved væsentlige ændringer. Ifølge disse bemærkninger forstås ved væsentlige ændringer typisk ændringer, der har betydning for risici for store ulykker, samt risici for arbejdsulykker og arbejdsbetingede sygdomme.

I praksis vil ændringerne af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen i de fleste tilfælde efter de gældende regler alene omfatte relevante dele af risikovurderingen.

Det foreslås at præcisere § 25, stk. 1, således at den svarer til bemærkningerne til den gældende § 25, stk. 1, om, hvad der typisk forstås ved væsentlige ændringer. I den foreslåede § 25, stk. 1, anvendes ikke termene risici for store ulykker, samt risici for arbejdsulykker og arbejdsbetingede sygdomme. I stedet anvendes termen arbejdsskader, som er et veldefineret begreb. Ved arbejdsskader forstås i henhold til §§ 5-7 i lov om arbejdsskadesikring personskader som følge af ulykker eller erhvervssygdomme.

Der er således ikke tale om en indholdsmæssig ændring i forhold til den gældende § 25, stk. 1, og det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse skal administreres på samme måde, som det hidtil har været tilfældet. Retstilstanden er dermed uændret.

Således vil forslaget medføre, at ændringerne af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen i de fleste tilfælde fortsat alene vil omfatte relevante dele af risikovurderingen.

Til nr. 20 (§ 26 a)

Efter den gældende § 25, stk. 3, skal sikkerheds- og sundhedsredegørelsen forefindes på offshoreanlægget og være tilgængelig for anlæggets ledelse og ansatte samt for tilsynsmyndigheden. § 25, stk. 3, er udtømmende i henseende til, hvem der har adgang til sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

Med forslaget får klima- og energiministeren eksplicit bemyndigelse til at fastsætte regler om, at læger, arbejdsmedicinske klinikker og sundhedsmyndigheder med ansvar for arbejdsmedicinske undersøgelser har

adgang til resultaterne af risikovurderingen i offshoreanlæggets sikkerheds- og sundhedsredegørelse, når dette er relevant for helbredscontrollen af de ansatte.

Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen er virksomhedens redskab til at strukturere arbejdsmiljøarbejdet og indeholder ikke personoplysninger. Forslaget giver derfor ikke anledning til problemer i forhold til persondataloven.

Den foreslåede § 26 a svarer til arbejdsmiljølovens § 15 a, stk. 5, som blev indsat med ændringen af arbejdsmiljøloven ved lov nr. 508 af 19. maj 2010 om ændring af lov om arbejdsmiljø. § 15 a, stk. 5, trådte i kraft den 21. maj 2010.

Til nr. 21 (§ 27, stk. 1)

Med forslaget om i § 27, stk. 1, nr. 1 og 2, at godkendelse skal indhentes inden bygning af et nyt fast offshoreanlæg igangsættes eller inden større ombygninger af et eksisterende fast offshoreanlæg, herunder tilføjelse af en platform eller anden nærmere defineret indretning, i gang sættes, bliver det muligt at udføre detailprojektering af et offshoreanlæg uden risiko for sanktioner. Detailprojektering vil ske på operatørens egen risiko, mens det vil være en overtrædelse at igangsætte bygning eller større ombygninger af det faste offshoreanlæg, før godkendelsen indhentes.

Den gældende § 27, stk. 1, nr. 3, foreslås ophævet, så operatøren ikke længere skal sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes, inden detailprojektering iværksættes af ændring af dele af et eksisterende fast offshoreanlæg, hvor ændringen kræver godkendelse efter § 10 i undergrundsloven. Ophævelsen foreslås som konsekvens af, at det i forslaget til ændring af undergrundslovens § 10 i bemærkningerne præciseres, at sikkerhedsmæssige godkendelser af faste offshoreanlæg i forbindelse med feltudbygning alene skal ske efter offshoresikkerhedsloven.

Med den foreslåede ophævelse af § 27, stk. 1, nr. 3, skal tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes inden større ombygninger af et eksisterende fast offshoreanlæg, herunder tilføjelse af en platform eller anden indretning, der er omfattet af definitionen på et fast offshoreanlæg, igangsættes, jf. den foreslåede § 27, stk. 1, nr. 2. Som det fremgår, skal operatøren – efter den foreslåede ændring af § 27, stk. 1, nr. 2, - også fremover sørge for at indhente godkendelse af større ombygninger på en eksisterende platform, f.eks. påsætning af en ny etage eller lignende, der kan have stor betydning for storulykkesrisikoen.

Tilsynsmyndighedens godkendelse skal endvidere indhentes, inden der foretages ændringer af et fast offshoreanlæg, som ikke forinden skal godkendes efter § 27, hvis ændringerne har væsentlig betydning for storulykkesrisikoen, jf. § 29, stk. 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.

Til nr. 22 (§ 27, stk. 3)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af § 27.

Til nr. 23 (§ 31, stk. 1)

Efter den foreslåede ændring af § 4, stk. 1, 2. pkt., anses ejeren af et offshoreanlæg, hvor der ikke er en rettighedshaver, for rettighedshaver. Som konsekvens heraf er det ikke længere nødvendigt at afgrænse § 31, stk. 1, om rettighedshaverens ansvar for at få tilsynsmyndighedens tilladelse, inden et fast offshoreanlæg demonteres, til bestemte offshoreanlæg.

Til nr. 24 (§ 31, stk. 2)

Idet ejeren af et offshoreanlæg, hvor der ikke er en rettighedshaver, anses for rettighedshaver i henhold til § 4, stk. 1, 2. pkt., er § 31, stk. 2, overflødig, og den foreslås derfor ophævet. Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af § 4, stk. 1, 2. pkt.

Til nr. 25 (§ 32 a, stk. 1 og 2)

(§ 32 a, stk. 1)

Det følger af forslag til affattelse af § 32 a, stk. 1, at klima- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om, i hvilke tilfælde der skal søges om godkendelse efter § 27, tilladelse efter §§ 28, 29 og 31, og forhåndstilsagn efter § 32. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om indholdet af ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn efter de foran nævnte bestemmelser og vilkår i forbindelse med tilladelser og godkendelser.

Den gældende § 32 a foreslås ændret, så klima- og energiministeren også får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, hvornår der skal søges om godkendelse efter § 27 og tilladelse efter §§ 28 og 31. Det kan således bl.a. være relevant at fastsætte nærmere regler om, i hvilke tilfælde der kræves godkendelse eller tilladelse, f.eks. i henseende til grænsefladen mellem godkendelse af større ombygninger efter § 27, stk. 1, nr. 2, og ændringstilladelse efter § 29. Det vil også kunne være relevant med hjemmel i bl.a. denne bestemmelse at fastsætte nærmere regler om grænsefladen i forhold til undergrundsloven.

(§ 32 a, stk. 2)

Med den foreslåede ændring præciseres, at tilsynsmyndigheden kan fastsætte vilkår i forbindelse med sine tilladelser og godkendelser til offshoreanlæg. I den gældende lov er der alene hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om vilkår i forbindelse med tilladelser og godkendelser. Med forslaget sikres en klar hjemmel til at kunne fastsætte vilkår. Der kan eksempelvis være vilkår om indsendelse af yderligere oplysninger inden en fastsat frist eller vilkår om opfyldelse af nærmere fastsatte krav inden en fastsat frist. Der er, som nævnt, alene tale om en præcisering. De vilkår, som hidtil er stillet i forbindelse med tilladelser og godkendelser er fortsat gældende, uanset at der nu foreslås en eksplicit hjemmel til at fastsætte vilkår.

Til nr. 26 (§ 48)

Den gældende § 48 omfatter alene den driftsansvarlige virksomheds forpligtelse til at indhente ekstern sagkyndig bistand, hvis den ikke selv råder over den nødvendige sagkundskab for at sikre, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Det har vist sig, at der også kan være behov for anvendelse af ekstern sagkyndig bistand ved projektering af faste offshoreanlæg. Denne projektering foretages af operatøren, jf. § 33, stk. 1. Det kan herudover være nødvendigt for andre, f.eks. entreprenører at anvende ekstern sagkyndig bistand til at supplere deres viden for at sikre, at arbejdsmiljøet til stadighed er fuldt forsvarligt. Det er baggrunden for at foreslå udvidelse af kredsen af pligtsubjekter, som skal indhente ekstern sagkyndig bistand, hvis de ikke selv råder over den nødvendige sagkundskab.

Til nr. 27 (§ 52)

Efter den gældende § 52, stk. 1, kan klima- og energiministeren fastsætte regler om, at den driftsansvarlige virksomhed og den enkelte arbejdsgiver skal foretage anmeldelse af ulykker og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til tilsynsmyndigheden og registrere forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.

Med den foreslåede affattelse af § 52 kan klima- og energiministeren – udover for den driftsansvarlige virksomhed og den enkelte arbejdsgiver – også fastsætte regler om lægers, tandlægers og andres pligt til registrering og anmeldelse af arbejdsulykker, forgiftningstilfælde, erhvervsygdomme og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning. Kredsen af pligtsubjekter er således udvidet, idet ministeren efter den gældende bestemmelse alene kan fastsætte regler om anmeldelse og registrering for den driftsansvarlige virksomhed og den enkelte arbejdsgiver.

Det er fundet nødvendigt udtrykkeligt at nævne pligtsubjekterne i det foreslåede stk. 1 i modsætning til, hvad der er tilfældet i arbejdsmiljølovens § 75, stk. 1, hvor pligtsubjekterne ikke er nævnt. Dette skyldes, at eksempelvis læger ikke er nævnt i offshore-sikkerhedslovens kapitel 2 om pligter og ansvar.

”Andre” i det foreslåede stk. 1 kan f.eks. være fysioterapeuter og psykologer.

Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt i § 52 – i lighed med arbejdsmiljølovens § 75, stk. 1, – nærmere at præcisere de forhold, der skal anmeldes og registreres, og som klima- og energiministeren kan fastsætte regler om.

Til nr. 28 (§ 52 a)

Med den foreslåede § 52 a, som erstatter den gældende § 52, stk. 2 skal en læge, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger på sin arbejdsplads, underrette tilsynsmyndigheden. Underretningen forudsætter ikke – som det er tilfældet efter den gældende § 52, stk. 2, – længere, at den pågældende persons samtykke hertil er indhentet. Begrundelsen for, at det ikke længere kræves, at den pågældende person har givet sit samtykke, er, at samfundet har en interesse i, at erhvervssygdomme m.v. belyses bedst muligt.

Til nr. 29 (§ 61, stk. 1)

Efter § 61, stk. 1, fører klima- og energiministeren tilsyn med, at offshoresikkerhedsloven og de regler, der udstedes i medfør af loven, overholdes. Med den foreslåede ændring af § 61, stk. 1, får ministeren også til opgave at føre tilsyn med EU-forordninger.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.11.

Til nr. 30 (§ 61, stk.5 og 6)

(§ 61, stk. 5)

I forslag til § 61, stk. 5, pålægges akkrediterede inspektionsorganer at indberette udstyr, f.eks. et trykbærende anlæg eller en elevator, til tilsynsmyndigheden, når organet vurderer, at udstyret udgør en fare, hvis der ikke gribes ind. Med inspektionsorganernes indberetning orienteres tilsynsmyndigheden, så tilsynsmyndigheden kan afgive påbud eller nedlægge forbud efter § 64 mod brugen af udstyret.

Den foreslåede nye § 61, stk. 5, svarer til § 75, stk. 3, i arbejdsmiljøloven.

(§ 61, stk. 6)

Det foreslås i § 61, stk. 6, for at tilsynsmyndigheden kan få kendskab til eventuelle konstaterede farer, at øvrige private end de, der er nævnt i stk. 5, og som har fået henlagt opgaver efter stk. 4, skal underrette den tilsynsmyndighed, hvis opgaver de har fået tildelt, om farer, der ikke kan afværges, medmindre der gribes ind.

Øvrige private end de, der er nævnt i stk. 5, og som har fået henlagt opgaver efter stk. 4, har ingen myndighedskompetence i henseende til at kunne pålægge virksomheden at træffe foranstaltninger til imødegåelse af farer. Dette kan alene tilsynsmyndigheden.

Som eksempel på ”øvrige private” kan nævnes virksomheder, der på tilsynsmyndighedens vegne kontrollerer gyldighed af certifikater for offshoreanlæg eller dele heraf.

I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.13.

Til nr. 31 (§ 62, stk. 4)

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 72, stk. 2, i arbejdsmiljøloven. Med den nye § 62, stk. 4, indsættes hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan få terminaladgang til nødvendige oplysninger i indkomstregistret og i told- og skatteforvaltningens registreringssystem for virksomheder (Erhvervssystemet) med henblik på identifikation af virksomheder.

Hermed får tilsynsmyndigheden direkte adgang til CVR-oplysninger. Fordelen ved dette er, at læger fremover kan foretage elektronisk anmeldelse af erhvervssygdomme uden at skulle foretage opslag i CVR-registeret.

Virksomheden vil således fremover kunne identificeres ved, at anmeldelsens oplysninger om tilskadekomnes CPR-nummer knyttes sammen med virksomhedens CVR-nummer.

Energistyrelsens terminaladgang vil ske i overensstemmelse med persondatalovens regler. Der vil alene være adgang til oplysninger, der er relevante og nødvendige, og adgangen vil blive begrænset til autoriserede medarbejdere, der er beskæftiget med de opgaver, hvortil oplysningerne er indhentet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.3.

Til nr. 32 (§ 63 a, stk. 1 og 2)

(§ 63 a, stk. 1)

Det foreslås, at myndigheder og personer, der udøver opgaver efter § 52 a, § 55, stk. 1, §§ 58-60 og kapitel 6, samt enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet reglerne om tavshedspligt efter straffe-lovens §§ 152-152 e samt at straffelovens § 152 f også finder anvendelse. Den foreslåede bestemmelse svarer til § 79, stk. 1, i arbejdsmiljøloven.

Den foreslåede § 63 a, stk. 1, indebærer, at der er hjemmel til at straffe personer, der løser opgaver inden for arbejdsmiljøområdet, medhjælpere til den, der bryder sin tavshedspligt, samt den, der udnytter en andens brud på sin tavshedspligt. Endelig er der hjemmel til at bringe straffelovens regler om påtale i sager om brud på tavshedspligt i anvendelse.

Med forslaget vil det være muligt at anvende alle straffelovens bestemmelser om tavshedspligt over for personer, der løser opgaver inden for offshoresikkerhedslovgivningens område, samt over for personer, der bistår disse.

(§ 63 a, stk. 2)

Det foreslås, at der i offshoresikkerhedsloven indsættes en bestemmelse, hvorefter tilsynsmyndigheden ikke overfor arbejdsgiveren eller andre må oplyse, at tilsynsmyndigheden har modtaget en klage. Bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovens § 79, stk. 2. Herved opnås der i lighed med i arbejdsmiljøloven en effektiv beskyttelse af klagers anonymitet.

Den foreslåede § 63 a, stk. 2, indebærer, at den ansatte, som klager, er beskyttet mod, at tilsynsmyndigheden videregiver oplysninger om klagen til arbejdsgiveren eller andre.

Beskyttelsen mod videregivelse af oplysninger omfatter klager, som kommer fra en ansat eller dennes repræsentant. Bestemmelsen omfatter oplysninger om klagens indhold, oplysninger som identificerer klageren, oplysninger om at der er klaget, og oplysninger om at et tilsynsbesøg foretages som følge af en klage.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.6.

Til nr. 33 (§ 64)

(§ 64, stk. 3-5)

Den foreslåede § 64, stk. 3, svarer til arbejdsmiljølovens § 77, stk. 3, og med bestemmelsen får tilsynsmyndigheden adgang til at påbyde, at den, der har leveret eller markedsført bl.a. udstyr, som anvendt i overensstemmelse med dets bestemmelse alligevel viser sig at frembyde fare for sikkerhed eller sundhed, skal træffe de nødvendige foranstaltninger til afværgelse heraf. Det kan i den forbindelse påbydes, at levering eller markedsføring standses, eller at udstyret tilbagekaldes fra markedet.

Den foreslåede § 64, stk. 4, skal, i lighed med hvad der gælder for Arbejdstilsynet efter arbejdsmiljølovens § 77, stk. 4, give tilsynsmyndigheden mulighed for at imødekomme en eventuel henvendelse fra EU-Kommissionen om at forbyde eller begrænse markedsføring af udstyr, der udgør en risiko som følge af deres tekniske karakteristika, eller at underkaste disse særlige betingelser.

Ligeledes kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om, at markedsføringen af udstyr med tekniske karakteristika, der udgør en risiko som følge af mangler ved en harmoniseret standard, forbydes eller begrænses, eller at udstyret underkastes særlige betingelser.

Den foreslåede § 64, stk. 5, skal, i lighed med hvad der gælder for Arbejdstilsynet efter arbejdsmiljølovens § 77, stk. 5, give tilsynsmyndigheden mulighed for at forbyde eller begrænse markedsføring af personlige værnemidler og udstyr, der ikke er mærket i overensstemmelse med reglerne om CE-mærkning. Bestemmelsen vil således kun blive anvendt i tilfælde, hvor fabrikanter og lignende ikke følger de materielle krav. Det skal bemærkes, at den foreslåede § 64, stk. 5, er mere rummelig end arbejdsmiljølovens § 77, stk. 5, idet § 64, stk. 5 giver tilsynsmyndigheden adgang til at gribe ind, hvis der ikke er mærket i overensstemmelse med reglerne om CE-mærkning.

(§ 64, stk. 6)

Med den foreslåede § 64, stk. 6, får tilsynsmyndigheden beføjelse til at påbyde den, der har leveret eller markedsført udstyr, et personligt værnemiddel eller et stof eller materiale til offshoreanlæg i Danmark, og som er omfattet af offshoreloven, at destruere produktet, hvis det udgør en alvorlig risiko for sikkerhed og sundhed. Ifølge offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 1, finder offshoresikkerhedsloven anvendelse for offshoreanlæg, der befinder sig på dansk søterritorium eller dansk kontinentalsokkelområde, samt for faste offshoreanlæg, der planlægges anvendt i disse områder.

Den foreslåede § 64, stk. 6, svarer til den nye § 77, stk. 6, i lov nr. 508 af 19. maj 2010 om ændring af arbejdsmiljøloven.

Forordning nr. 765/2008 indeholder hjemmel til destruktion af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Den foreslåede § 64, stk. 6, supplerer forordningens bestemmelser for at sikre et klart administrationsgrundlag for forordningen. Tilsynsmyndigheden får beføjelse til at påbyde den, der har leveret eller markedsført et teknisk hjælpemiddel, et personligt værnemiddel eller et stof eller materiale, at destruere produktet, hvis det udgør en alvorlig risiko for sikkerhed og sundhed.

Den foreslåede § 64, stk. 6, retter sig mod enhver, der har gjort et produkt tilgængeligt på markedet eller leveret et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i erhvervsmæssig henseende. Det er alene produkter, der er omfattet af offshoresikkerhedslovens bestemmelser, der kan påbydes destrueret, dvs. udstyr, et personligt værnemiddel eller et stof eller materiale.

I lighed med, hvad der fremgår af bemærkningerne til ændringen af arbejdsmiljøloven i L 126 stilles der i den foreslåede § 64, stk. 6, tilsvarende krav om, at det anses for nødvendigt, rimeligt og hensigtsmæssigt at destruere udstyret, det personlige værnemiddel eller stof eller materiale. Det ulovlige produkt skal udgøre en alvorlig risiko, dvs. udgøre en betydelig fare, sådan som begrebet kendes fra offshoresikkerhedslovgivningen i dag. Produktet må ikke på anden måde kunne lovliggøres eller ændres til at kunne anvendes sikkert. Et produkt betragtes som sikkert, når det er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de sikkerheds- og sundhedsmæssige krav, der måtte være fastsat i lovgivningen.

Den foreslåede § 64, stk. 6, kan eksempelvis finde anvendelse i en situation, hvor en fabrikant sender ånde- og kemikaliedragter til brug på offshoreanlæg, og Energistyrelsen får kendskab til, at produkterne ikke overholder reglerne, f.eks. som følge af en meddelelse fra en anden medlemsstat. Energistyrelsen påbyder destruktion, fordi produktet ikke giver den fornødne beskyttelse, så der reelt er risiko for sygdom eller død, og fordi der samtidig er risiko for, at produktet sendes til andre medlemsstater, hvis det ikke destrueres.

Med »destruktion« menes, at det pågældende produkt gøres ubrugeligt.

Til nr. 34 (§ 67, stk. 1)

Det foreslås i § 67, stk. 1, at Energiklagenævnet ikke blot skal behandle klager over afgørelser efter loven eller regler fastsat i henhold til loven, men også klager over afgørelser efter en EU-forordning.

Den foreslåede ændring i § 67, stk. 1, sikrer en klar hjemmel for, at en klage over afgørelser truffet af klima- og energiministeren i henhold til en EU-forordning kan indbringes for Energiklagenævnet. Hermed bliver der samme mulighed for at klage over afgørelser, uanset om der er tale om afgørelser direkte på grundlag af offshoresikkerhedslovens regler, eller om der er tale om afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden på grundlag af en forordning, jf. den foreslåede ændring af offshoresikkerhedslovens § 61, stk. 1.

Til nr. 35 (§ 67, stk. 4, nr. 1)

Efter den gældende § 67, stk. 4, nr. 1, kan klima- og energiministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller regler udstedt i henhold til loven træffes af klima- og energiministeren. Som konsekvens af den foreslåede ændring af § 67, stk. 1, foreslås § 67, stk. 4, nr. 1, ændret tilsvarende, således at bemyndigelsen også omfatter afgørelser truffet efter en EU-forordning.

Til nr. 36 (§ 69, stk. 1)

Ifølge sølovens § 181, stk. 2 kan der fastsættes særlige ansvarsgrænser for boreskibe samt flytbare havanlæg. Dette er sket i den gældende § 69, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven, hvori fastsættes et højere ansvarsbegrænsningsbeløb for mobile offshoreanlæg under efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed i forhold til det begrænsningsbeløb, disse anlæg har ved direkte anvendelse af sølovens regler.

Efter den gældende § 2, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven er flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder (FPSO units) omfattet af definitionen på et offshoreanlæg, og med den foreslåede ændring af § 2, stk. 2, omfattes også flydende lager- og afskibningsenheder (FSO units) under definitionen på et offshoreanlæg. Sådanne enheder er dermed omfattet af den særlige ansvarsgrænse for mobile offshoreanlæg i § 69, stk. 1, hvilket imidlertid ikke er i overensstemmelse med LLMC (konventionen om begrænsning af ansvaret for søretlige krav).

FPSO og FSO units anses i søretlig forstand for skibe og LLMC-konventionen finder derfor anvendelse på disse enheder. Sætserne i LLMC-konventionen kan imidlertid kun fraviges for flydende platforme bygget til undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske forekomster. Det er baggrunden for forslaget om at undtage FPSO- og FSO units fra offshoresikkerhedslovens § 69, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Til nr. 37 (§ 70, stk. 1)

Efter den foreslåede ændring af § 4, stk. 1, 2. pkt., anses ejeren af et offshoreanlæg, hvor der ikke er en rettighedshaver, for rettighedshaver. Som konsekvens heraf er det ikke længere nødvendigt at regulere de tilfælde, hvor der ikke er en rettighedshaver, og dermed bliver formuleringen ”ejer af offshoreanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra c,” overflødig.

Med ændringen udvides bestemmelsens anvendelsesområde til også at omfatte operatører, som herefter i lighed med de andre pligtsubjekter nu også kan straffes efter § 70, stk. 1. Der rettes hermed op på en manglende regulering af dette forhold.

Til nr. 38 (§ 70, stk. 1, nr. 1)

Med ændringen udgår henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 1, til § 5, stk. 3. Dette er en konsekvens af, at § 5, stk. 3, foreslås ændret, så den ikke længere regulerer forhold vedrørende identifikation og vurdering af risici, hvilket der efter § 70, stk. 1, nr. 1, kan straffes for, hvis de i § 70, stk. 1, nævnte pligtsubjekter undlader at sørge for at identificere og vurdere risici i henhold til de nævnte bestemmelser i loven.

Desuden foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 1, til § 5, stk. 4, udgår, da overtrædelse af § 5, stk. 1-3 strafbelægges særskilt. Endvidere tilføjes med ændringen § 8, stk. 6, så der herefter også kan straffes efter § 70, stk. 1, nr. 1, hvis den driftsansvarlige virksomhed ikke sørger for, at sundhedsmæssige risici i forbindelse med anvendelse af stoffer og materialer er identificeret, vurderet og nedbragt, så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

Til nr. 39 (§ 70, stk. 1, nr. 2)

Det foreslås, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 2, til § 7, 2. pkt. ændres til § 7, stk. 1, 2. pkt., som konsekvens af, at der i § 7 foreslås indsat et nyt stk. 2.

Til nr. 40 (§ 70, stk. 3, nr. 1)

Som konsekvens af, at § 5, stk. 5, foreslås ophævet, foreslås det, at § 70, stk. 3, nr. 1, ikke længere henviser til stk. 5.

Det foreslås i § 70, stk. 3, nr. 1, at tilføje § 5, stk. 3, så der herefter også kan straffes efter § 70, stk. 3, nr. 1, hvis rettighedshaveren, hvor der ikke er en operatør, ikke sørger for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne.

Som konsekvens af forslaget om at indsætte en ny § 7, stk. 2, foreslås der i § 70, stk. 3, nr. 1, indsat en henvisning til § 7, stk. 2, så der herefter kan straffes, hvis operatøren ikke sørger for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne.

Som konsekvens af forslaget i § 52 a, om, at en læge, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger på sin arbejdsplads, skal underrette tilsynsmyndigheden, foreslås der i § 70, stk. 3, nr. 1, indsat en henvisning til § 52, stk. 2. Herefter kan en læge straffes for manglende overholdelse af § 52 a. I lighed hermed indeholder den gældende bekendtgørelse om registrering og anmeldelse af arbejdsskader m.v. i medfør af offshoresikkerhedsloven (nr. 644 af 25. juni 2008) hjemmel til at straffe læger for manglende underretning efter bekendtgørelsen. Bekendtgørelsen bliver opdateret i overensstemmelse med ændringerne i loven i forbindelse med lovens ikrafttræden.

Det foreslås, at også overtrædelse af EU-forordninger, der vedrører forhold omfattet af offshoresikkerhedsloven, kan straffes efter § 70, stk. 3, nr. 1. Dette sker i lyset af, at EU i større grad må forventes at anvende forordninger på offshoresikkerhedsområdet, at forordninger er direkte gældende i medlemslandene og ikke må gennemføres i national ret, men de enkelte medlemslande skal dog håndhæve, herunder straffe overtrædelse af forordningerne. Den foreslåede ændring svarer til ændringen af arbejdsmiljølovens § 82, stk. 1, nr. 1, som blev indsat ved lov nr. 1395 af 27. december 2008 om ændring af lov om arbejdsmiljø.

Til nr. 41 (§ 70, stk. 3, nr. 3)

Det foreslås, at der med hjemmel i § 70, stk. 3, nr. 3, også kan straffes ved manglende efterkommelse af forbud. Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om i loven at indsætte § 64, stk. 5, nr. 1, hvorefter tilsynsmyndigheden kan forbyde markedsføring af udstyr eller personlige værnemidler, der ikke er mærket i overensstemmelse med reglerne om CE-mærkning.

Til nr. 42 (§ 70, stk. 4)

Med den foreslåede ændring af 70, stk. 4, indføres bøde eller fængsel indtil 2 år, hvis en overtrædelse af de i § 70, stk. 1-3, nævnte bestemmelser har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge. Efter ændringen svarer bestemmelsen til arbejdsmiljølovens § 82, stk. 2, som ændret ved lov nr. 1395 af 27. december 2008 om ændring af lov om arbejdsmiljø. Baggrunden for at ændre offshoresikkerhedslovens § 70, stk. 4, er den samme, som gjorde sig gældende for ændringen af arbejdsmiljøloven, L 48.

Det fremgår således af bemærkningerne til ændringen af arbejdsmiljøloven, L 48, at

”Der sigtes mod et bødeniveau for arbejdsgivere på 40.000 kr. for materielle overtrædelser og 80.000 kr. for grove materielle overtrædelser – hvilket er det dobbelte af det nuværende bødeniveau for overtrædelser af § 82, stk. 1. Med den foreslåede formulering af § 82, stk. 2, vil fastsættelse af straffen bero på domstolens konkrete vurdering af den enkelte overtrædelse ud fra samtlige omstændigheder i den konkrete sag. Strafniveauet vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger særlige omstændigheder, der taler herfor.

Begrebet »alvorlig personskade« kan f.eks. omfatte amputationer, knoglebrud, sårskader eller ætsninger på store dele af kroppen og forgiftninger. Skader som forstuvninger samt brud på fingre og tær vil normalt ikke kunne betragtes som alvorlige personskader. Det tilkommer i øvrigt domstolene ved en konkret vurdering af fastslå, om en skade er en »alvorlig personskade».

Det er hensigten, at den etablerede retspraksis for kumulation og gentagelsesvirkning forsat skal finde anvendelse.« Disse bemærkninger finder tilsvarende anvendelse på den foreslåede ændrede § 70, stk. 4, i offshoresikkerhedsloven.

I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.9.

Til nr. 43 (§ 70, stk. 6)

(§ 70, stk. 6, nr. 1)

Efter den gældende § 70, stk. 6, nr. 1, betragtes det ved strafudmålingen efter § 70, stk. 1-4 som en skærpende omstændighed, at der er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor.

Med den foreslåede ændring af § 70, stk. 6, nr. 1, fastsættes, at bestemmelsen ikke finder anvendelse, hvis forholdet er omfattet af den skærpede § 70, stk. 4, hvorefter straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge.

Efter ændringen svarer § 70, stk. 6 nr. 1, til arbejdsmiljølovens § 82, stk. 4, nr. 1, som ændret ved lov nr. 1395 af 27. december 2008 om ændring af lov om arbejdsmiljø. Baggrunden for at ændre offshoresikkerhedslovens § 70, stk. 6 nr. 1, svarer til baggrunden for at ændre arbejdsmiljølovens § 82, stk. 4, nr. 1, og fremgår af bemærkningerne til ændringen af arbejdsmiljøloven, L 48.

Den foreslåede ændring indebærer således, at § 70, stk. 6, nr. 1, skal anvendes i de situationer, hvor der sker en arbejdsulykke, der har medført en personskade, der ikke er så alvorlig, at skaden er omfattet af den foreslåede § 70, stk. 4. § 70, stk. 6, nr. 1, er negativt defineret i forhold til § 70, stk. 4, således at skader, der ikke er så alvorlige, at de er omfattet af § 70, stk. 4, er omfattet af § 70, stk. 6, nr. 1.

Bøder efter den foreslåede § 70, stk. 4, kan ikke forhøjes med henvisning til den skærpende omstændighed i § 70, stk. 6, nr. 1.

Det er, som tilkendegivet i bemærkningerne til ændringen af arbejdsmiljøloven, L 1395, hensigten, at bødeniveauet for forhøjelser efter § 70, stk. 6 og stk. 7, ved skærpende eller særligt skærpende omstændigheder fortsat skal bevares på det nuværende niveau på hhv. 5.000 kr. og 10.000 kr. Ligeledes er det hensigten, at der forsat gælder absolut kumulation ved overtrædelse af flere skærpende og særligt skærpende omstændigheder. De fordoblede bøder efter den foreslåede § 70, stk. 4, kan forhøjes, hvis der foreligger skærpende eller særligt skærpende omstændigheder.

I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.9.

(§ 70, stk. 6, nr. 2)

Efter den gældende § 70, stk. 6, nr. 2, betragtes det ved strafudmålingen efter § 70, stk. 1-4, som en skærpende omstændighed, at der tidligere er afgivet påbud efter § 64 for det samme eller tilsvarende forhold.

For at muliggøre anvendelsen af skærpende omstændigheder i alle de situationer, hvor tilsynsmyndigheden konstaterer sikkerheds- og sundhedsproblemer i strid med offshoresikkerhedslovgivningen, foreslås det, at § 70, stk. 6, nr. 2, præciseres. Herefter vil virksomheder, der tidligere har fået konstateret et sikkerheds- og sundhedsproblem, fortsat kunne sanktioneres med en strafforhøjelse, såfremt en ny overtrædelse af samme eller tilsvarende forhold på et senere tidspunkt konstateres, selvom virksomheden bringer forholdet i orden, inden påbud afgives. Hermed bringes § 70, stk. 6, nr. 2, i overensstemmelse med arbejdsmiljølovens § 82, stk. 4, nr. 2.

I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.9.

(§ 70, stk. 6, nr. 3)

Der foreslås indsat et »eller« i stedet for et pkt. sidst i § 70, stk. 6, nr. 3, som konsekvens af, at der foreslås indsat et nyt nr. 4.

(§ 70, stk. 6, nr. 4)

Den foreslåede nye § 70, stk. 6, nr. 4, svarer til arbejdsmiljølovens § 82, stk. 4, nr. 4, som blev indsat med ændring nr. 1395 af 27. december 2008 af arbejdsmiljøloven, L 48.

Det foreslås som en konsekvens af de indholdsmæssige ændringer i § 70, stk. 4, at overtrædelser, der er begået forsætligt eller groft uagtsomt, tilføjes i § 70, stk. 6, om skærpende omstændigheder på linje med de øvrige skærpende omstændigheder. Sådanne overtrædelser kan herefter straffes med en forhøjelse af bøden – herunder også i kombination med de bøder, der følger af den nu foreslåede § 70, stk. 4.

Der tilsigtes ikke en lempelse af bødeniveauet.

I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.9.

Til nr. 44 (§ 70, stk. 10)

Efter den gældende § 70, stk. 10, straffes, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, med bøde den, der overtræder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006 af 15. februar 2006 om gennemførelse af den internationale kode for sikker skibsdrift i Fællesskabet og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3015/95.

Som konsekvens af ændringen af § 70, stk. 3, nr. 1, hvorefter det foreslås, at også overtrædelse af EU-forordninger, der vedrører forhold omfattet af offshoresikkerhedsloven, kan straffes, bliver den mere specifikke § 70, stk. 10, overflødig, og den foreslås derfor ophævet.

Til nr. 45 (§ 71, stk. 2, 3. pkt)

Den foreslåede § 71, stk. 2, 3. pkt., svarer til den gældende § 83, stk. 2, i arbejdsmiljøloven.

Med den foreslåede henvisning i § 71, stk. 2, 3. pkt., til § 70, stk. 4, 6 og 7, sikres en klar hjemmel til, at arbejdsgiveren for personligt ejede virksomheder, på samme måde som andre arbejdsgivere, kan straffes med forhøjet bøde, hvis der er sket en overtrædelse, der har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge eller hvis der er tale om skærpende omstændigheder som nævnt i § 70, stk. 6 og 7.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juni. 2011.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EF-Tidende 1989 nr. L 183, side 1), som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007 (EU-Tidende 2007 nr. L 165, side 21), dele af Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EF-Tidende 1992 nr. L 348, side 9), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007 (EU-Tidende 2007 nr. L 165, side 21), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelsen af arbejdstiden (EF-Tidende 2003 nr. L 299, side 9), og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EU-Tidende 2005 nr. L 255, side 22), som senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1430/2007 af 5. december 2007 (EU-Tidende 2007 nr. L 320, side 3).

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 1424 af 21. december 2005 om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (offshoresikkerhedslov), som ændret ved lov nr. 107 af 7. februar 2007, § 32 i lov nr. 512 af 6. juni 2007, § 1 i lov nr. 1400 af 27. december 2008 og lov nr. 287 af 15. april 2009 foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EF-Tidende 1989 nr. L 183, side 1), som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 (EU-Tidende 2008 nr. L 311, side 1), dele af Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EF-Tidende 1992 nr. L 348, side 9), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007 (EU-Tidende 2007 nr. L 165, side 21), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelsen af arbejdstiden (EF-Tidende 2003 nr. L 299, side 9), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EU-Tidende 2005 nr. L 255, side 22), som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 (EU-Tidende 2008 nr. L 311, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med

arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. sær-direktiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EU-Tidende 2006 nr. L 114, side 38), som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 (EU-Tidende 2008 nr. L 311, side 1) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning) (EØS-relevant tekst) (EU-tidende 2006 nr. L 157, side 24)«.

§ 2. ...

Stk. 2. Skibe er ikke omfattet af definitionen i stk. 1 bortset fra boreskibe og flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder, jf. dog § 3, stk. 3-5.

Stk. 5. Faste offshoreanlæg, der er indbyrdes broforbundne, og som har samme rettighedshaver eller ejer, anses som ét anlæg.

§ 3. ...

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang §§ 5-10, 12-15, 18-23 og 25-27, § 28, stk. 1 og 2, §§ 29, 31, 33-35 og 37, § 40, stk. 1, §§ 41-43, § 45, stk. 4 og 5, og §§ 52, 56, 57, 59-62 og 64-77 inden for søterritoriet og kontinentalsokkelområdet, herunder bæltter og sunde, finder anvendelse på rørledninger, der anvendes i forbindelse med rørbunden transport af kulbrinter og andre stoffer og materialer mellem offshoreanlæg og anlæg på land eller mellem flere offshoreanlæg.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang § 5, stk. 2, §§ 7, 8, 11-17 og 20-24, § 25, stk. 1, §§ 26, 34, 36 og 37, § 40, stk. 1, §§ 41-43, § 45, stk. 1-3 og 5, §§ 46 og 48-50, § 52, stk. 1, og §§ 59 og 61-77 finder anvendelse på indkvarteringsfaciliteter på skibe og indretninger, som ikke er omfattet af definitionen i § 2, stk. 1, og hvor personer, der arbejder på et offshoreanlæg, indkvarteres, i det omfang det har betydning for sikkerheden og sundheden for de indkvarterede personer.

2. I § 2, *stk. 2*, ændres » og flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder« til: » flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder og flydende lager- og afskibningsenheder«.

3. I § 2, *stk. 5*, ændres »og som har samme rettighedshaver eller ejer,« til: »og som opereres af samme driftsansvarlige virksomhed,«.

4. I § 3, *stk. 2*, indsættes efter »31,«: »32 a,« og efter »52,« indsættes: »52 a«.

5. I § 3, *stk. 3*, ændres »§ 52, stk. 1,« til: »§ 52«

Stk. 5. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang § 5, stk. 2, §§ 7-18, 20-22 og 24, § 25, stk. 1 og 3, § 26, § 33, stk. 2, §§ 34, 35 og 37, § 40, stk. 1, §§ 41-43, § 45, stk. 1-3 og 5, §§ 46 og 48-50, § 52, stk. 1, og §§ 53-55, 59-62 og 64-77 for andre skibe og indretninger end dem, der er nævnt i stk. 3 og 4, som ikke er omfattet af definitionen i § 2, stk. 1, og som udøver virksomhed i tilknytning til offshoreanlæg, finder anvendelse på de aktiviteter, der udføres herfra, samt på det udstyr, der anvendes, i den udstrækning aktiviteterne eller udstyret indvirker på sikkerheds- og sundhedsforholdene på tilknyttede offshoreanlæg.

§ 4. Ved rettighedshaver forstås den virksomhed eller gruppe af virksomheder, som har tilladelse til efterforskning og produktion (indvinding) af kulbrinter i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund. For rørledninger, for hvilke der ikke er en rettighedshaver som nævnt i 1. pkt., skal ejeren af rørledningen anses for rettighedshaver.

Stk. 2. Ved operatør forstås den virksomhed, som på rettighedshaverens vegne udøver efterforskning og produktion, herunder rørbunden transport, af kulbrinter.

6. § 3, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang §§ 4 og 4 a, §§ 5-18, 20-22 og 24, § 25, stk. 1 og 3, § 26, § 33, stk. 2, §§ 34, 35 og 37, § 38, stk. 2 og 3, §§ 39-44, § 45, stk. 1-3 og 5, §§ 46 og 48-50, § 52 og §§ 53-55, 59-62, 63 a og 64-77 finder anvendelse på aktiviteter med tilhørende arbejdspladser, indkvarteringsfaciliteter, udstyr m.v. på andre skibe og indretninger end dem, der er nævnt i stk. 3 og 4, som ikke er omfattet af definitionen i § 2, stk. 1, i det omfang aktiviteterne er direkte eller indirekte er knyttet til efterforskning og produktion af kulbrinter.«

7. I § 3 indsættes som stk. 6:

»*Stk. 6.* Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang §§ 4-37, § 38, stk. 2 og 3 samt §§ 39-77 finder anvendelse på aktiviteter, på offshoreanlæg, som ikke er nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1 litra a-c og nr. 2, og som er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, og som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.

8. § 4, stk. 1, affattes således:

»Ved rettighedshaver forstås den virksomhed eller gruppe af virksomheder, som har tilladelse til efterforskning og produktion (indvinding) af kulbrinter eller lagring eller andre formål i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund. For rørledninger eller offshoreanlæg, for hvilke der ikke er en rettighedshaver som nævnt i 1. pkt., skal ejeren af rørledningen eller offshoreanlægget anses for rettighedshaver.«

9. § 4, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Ved operatør forstås den virksomhed, som på rettighedshaverens vegne udfører de aktiviteter, som rettighedshaveren har tilladelse

til i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund, herunder rørbunden transport.«

§ 5. Rettighedshaveren skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici på et offshoreanlæg omfattende af § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, samt nr. 2, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 3. For offshoreanlæg omfattende af § 2, stk. 1, nr. 1, litra c, påhviler forpligtelsen efter stk. 1 ejeren af anlægget.

Stk. 4. For kombinationer af de i stk. 1 og 3 nævnte offshoreanlæg påhviler forpligtelsen efter stk. 1 rettighedshaveren og ejeren i fællesskab.

Stk. 5. Ejeren efter stk. 3 skal sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne.

§ 6. Rettighedshaveren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at driften af et offshoreanlæg omfattende af § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, samt nr. 2, foregår i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. For offshoreanlæg omfattende af § 2, stk. 1, nr. 1, litra c, påhviler forpligtelsen efter stk. 1 og 2 ejeren af anlægget.

Stk. 3. For kombinationer af de i stk. 1 og 2 nævnte offshoreanlæg påhviler forpligtelsen efter stk. 1 rettighedshaveren og ejeren i fællesskab.

10. I § 5, stk. 1, udgår: »omfattende af § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, samt nr. 2,«

11. § 5, stk. 3 affattes således:

»*Stk. 3.* Hvor der ikke er udpeget en operatør, skal rettighedshaveren sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne.«

12. § 5, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* For offshoreanlæg, hvor der er flere rettighedshavere, påhviler forpligtelsen efter stk. 1-3 rettighedshaverne i fællesskab.«

13. § 5, stk. 5, ophæves.

14. I § 6, stk. 1, udgår:

»omfattende af § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, samt nr. 2,«

15. § 6, stk. 2 ophæves.

16. § 6, stk. 3, der bliver stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* For offshoreanlæg, hvor der er flere rettighedshavere, påhviler forpligtelsen efter stk. 1 rettighedshaverne i fællesskab.«

17. I § 7 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Operatøren skal sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne.«

§ 18. Leverandører m.v., der overdrager eller overlader maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber, andet udstyr eller stoffer og materialer til anvendelse på anlægget, skal sørge for, at udstyret, henholdsvis stofferne og materialerne, ved udlevering opfylder gældende EU-retlig lovgivning om indretning samt emballering og mærkning. Endvidere skal leverandører m.v., der overdrager eller overlader, sørge for, at datablade samt anvisninger om anvendelse af udstyret eller stofferne og materialerne samt om udstyrets vedligeholdelse, transport og opstilling følger med ved leveringen og opfylder gældende EU-retlig lovgivning, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

§ 25. Under driften af et offshoreanlæg skal den driftsansvarlige virksomhed sørge for, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ajourføres ved væsentlige ændringer af offshoreanlægget, dets indretning, udstyr eller operationelle forhold.

§ 27. Operatøren skal sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes, inden detailprojektering iværksættes af:

18. I § 18, stk. 1 ændres:

»gældende EU-retlig lovgivning« til:
»gældende lovgivning«.

19. I § 25, stk. 1, ændres: »væsentlige ændringer af offshoreanlægget, dets indretning, udstyr eller operationelle forhold.« til: »ændringer af offshoreanlægget, dets indretning, udstyr eller operationelle forhold, hvis disse ændringer har betydning for risici for arbejdsskader.«

20. Efter § 26 indsættes:

»§ 26 a. Klima- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om den driftsansvarlige virksomheds pligt til at sikre, at læger, arbejdsmedicinske klinikker og sundhedsmyndigheder med ansvar for arbejdsmedicinske undersøgelser har adgang til offshoreanlæggets sikkerheds- og sundhedsredegørelse, når det er relevant for helbredscontrollen af de ansatte.«

21. § 27, stk. 1, affattes således:

»§ 27. Operatøren skal sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det

- 1) Et nyt fast offshoreanlæg.
- 2) Ændring af et eksisterende fast offshoreanlæg i form af tilføjelse af en platform eller anden indretning, der er omfattet af definitionen på faste offshoreanlæg, jf. § 2, stk. 1 og 4.
- 3) Ændring af dele af et eksisterende fast offshoreanlæg, hvor ændringen kræver godkendelse efter § 10 i lov om anvendelse af Danmarks undergrund.

Stk. 3. Ansøgning efter stk. 1, nr. 2 eller 3, skal være ledsaget af den sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der er nævnt i § 23, stk. 1, og som er ajourført i overensstemmelse med § 23, stk. 3, og § 25, stk. 1, samt overordnede tidsplaner for bygning og installation.

§ 31. Forinden et fast offshoreanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, og § 2, stk. 1, nr. 2, demonteres, skal rettighedshaveren sørge for, at tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes.

Stk. 2. For offshoreanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra c, påhviler forpligtelsen efter stk. 1 ejeren af anlægget.

§ 32 a. Klima- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af ansøgning efter § 27, § 28, stk. 1-3, §§ 29 og 31, om anmodning om forhåndstilsagn efter § 32 og om, hvornår tilladelse efter § 29 er fornøden. Endvidere kan klima- og energiministeren fastsætte nærmere regler om vilkår i forbindelse med tilladelser og godkendelser.

§ 48. Hvis den driftsansvarlige virksomhed ikke selv råder over den nødvendige sagkundskab til at varetage sikkerheds- og sundhedsarbejdet,

overordnede design indhentes, inden:

- 1) Bygning af et nyt fast offshoreanlæg igangsættes.
- 2) Større ombygninger af et eksisterende fast offshoreanlæg, herunder tilføjelse af en platform eller anden indretning, der er omfattet af definitionen på faste offshoreanlæg, jf. § 2, stk. 1 og 4, igangsættes.«

22. I § 27, *stk. 3*, udgår: »eller 3«.

23. I § 31, *stk. 1*, udgår: »omfattet § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, og § 2, stk. 1, nr. 2,«

24. § 31, *stk. 2* ophæves.

25. § 32 a affattes således:

§ 32 a. Klima- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om

- 1) i hvilke tilfælde der skal søges om
 - a) godkendelse efter § 27,
 - b) tilladelse efter §§ 28, 29 og 31, og
 - c) forhåndstilsagn efter § 32,
- 2) indholdet af ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn efter nr. 1, og
- 3) vilkår i forbindelse med tilladelser og godkendelser.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan fastsætte vilkår i forbindelse med godkendelse efter § 27, tilladelse efter §§ 28, 29 og 31 og forhåndstilsagn efter § 32.«

26. I § 48, *1. led*, ændres »den driftsansvarlige virksomhed« til: »rettighedshaveren, operatøren, den driftsansvarlige virksomhed,

skal den driftsansvarlige virksomhed indhente ekstern sagkyndig bistand med henblik på at sørge for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 52. Klima- og energiministerens kan fastsætte regler om, at den driftsansvarlige virksomhed og den enkelte arbejdsgiver skal foretage anmeldelse af ulykker og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til tilsynsmyndigheden og registrere forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.

Stk. 2. Klima- og energiministerens kan fastsætte regler om, at læger, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger ved arbejdet, efter samtykke fra den pågældende person skal underrette tilsynsmyndigheden eller anden myndighed.

§ 61. Klima- og energiministerens fører tilsyn med, at denne lov og de regler, der udstedes i medfør af denne lov, overholdes.

»entreprenører eller arbejdsgivere« og i 2. led ændres »den driftsansvarlige virksomhed« til: »disse«.

27. § 52 affattes således:

»§ 52. Klima- og energiministerens kan fastsætte regler om driftsansvarlige virksomheders, arbejdsgiveres, lægers, tandlægers og andres pligt til registrering og anmeldelse af ulykker, forgiftningstilfælde, erhvervssygdomme og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.«

28. Efter § 52 indsættes:

»§ 52 a. En læge, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger, skal underrette tilsynsmyndigheden. Klima- og energiministerens kan fastsætte nærmere regler herom, herunder at anden myndighed skal underrettes.«

29. I § 61, stk. 1, indsættes efter »der udstedes i medfør af denne lov,«: »samt EU-forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov,«.

30. I § 61 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Inspektionsorganer, der er akkrediteret til kontrol, periodiske undersøgelser, prøvninger el.lign., jf. stk. 4, skal underrette tilsynsmyndigheden, hvis de vurderer, at udstyr eller dele af udstyr er til fare, hvis der ikke gribes ind. Klima- og energiministerens kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 6. Øvrige private efter stk. 4, skal underrette den tilsynsmyndighed, hvis opgaver de har fået tildelt, om farer, der ikke kan afværges, medmindre der gribes ind. Klima- og energiministerens kan fastsætte nærmere regler

herom.«

31. I § 62 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Tilsynsmyndigheden kan få terminaladgang til nødvendige oplysninger i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, og i told- og skatteforvaltningens registreringssystem for virksomheder med henblik på identifikation af virksomheder på baggrund af anmeldte erhvervssygdomme, jf. §§ 52 og 52 a.«

32. Efter § 63 indsættes:

»§ 63 a. Myndigheder og personer, der udøver opgaver efter § 52 a, § 55, stk. 1, §§ 58-60 og kapitel 6, samt enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet reglerne om tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 e. Straffelovens § 152 f finder ligeledes anvendelse.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden må ikke overfor arbejdsgiveren eller andre oplyse, at tilsynsmyndigheden har modtaget en klage.«

33. I § 64 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Tilsynsmyndigheden kan påbyde, at den, der har leveret eller markedsført udstyr, et personligt værnemiddel eller et stof eller materiale, som anvendt i overensstemmelse med dets bestemmelse alligevel viser sig at frembyde fare for sikkerhed eller sundhed, træffer de nødvendige foranstaltninger til afværgelse heraf. Det kan herunder påbydes,

- 1) at levering eller markedsføring standses, eller
- 2) at de pågældende udstyr, personlige værnemidler eller stoffer eller materialer tilbagekaldes fra markedet.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden kan efter anmodning fra Europa-Kommissionen påbyde, at markedsføring af udstyr forbydes eller begrænses, eller at udstyr underkastes særlige betingelser, når

- 1) udstyr som følge af deres tekniske

karakteristika udgør den samme risiko som udstyr, hvor markedsføring er forbudt eller begrænset, eller hvor udstyr er underkastet særlige betingelser, eller

- 2) udstyr har tekniske karakteristika, der udgør en risiko som følge af mangler ved en harmoniseret standard.

Stk. 5. Tilsynsmyndigheden kan

- 1) forbyde markedsføring af udstyr eller personlige værnemidler, der ikke er mærket i overensstemmelse med reglerne om CE-mærkning,
- 2) påbyde, at udstyr eller personlige værnemidler, der ikke er mærket i overensstemmelse med reglerne om CE-mærkning, kaldes tilbage fra markedet, eller
- 3) påbyde, at markedsføring af udstyr eller personlige værnemidler, der ikke er mærket i overensstemmelse med reglerne om CE-mærkning, begrænses.

Stk. 6. Tilsynsmyndigheden kan påbyde den, der har leveret eller markedsført udstyr, et personligt værnemiddel eller et stof eller materiale, at destruere dette på en forsvarlig måde, når det pågældende udstyr, personlige værnemiddel eller stof eller materiale udgør en alvorlig risiko for sikkerhed og sundhed.«

§ 67. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima- og energiministeren efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 4. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om

- 1) adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller regler udstedt i henhold til loven træffes af klima- og energiministeren, og

§ 69. Ved anvendelse af reglerne i sølovens kapitel 9 på mobile offshoreanlæg under efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed hæfter rederen, når ansvaret er begrænset, uanset anlæggets størrelse med indtil 50 mio. særlige trækingsrettigheder (SDR). For skade på person forhøjes dette beløb med 30 mio.

34. I § 67, *stk. 1*, ændres »efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven« til: »efter en EU-forordning eller efter denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.«

35. I § 67, *stk. 4*, nr. 1, indsættes efter »der efter«: »en EU-forordning,«.

36. I § 69, *stk. 1*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Bestemmelserne i 1. og 2. *pkt.* gælder ikke for flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder og flydende lager- og afskibningsenheder«.

SDR.

§ 70. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den rettighedshaver, ejer af offshoreanlæg omfattende af § 2, stk. 1, nr. 1, litra c, driftsansvarlige virksomhed, entreprenør, arbejdsgiver, virksomhedsleder og anlægschef, der ikke sørger for, at

1) identificere og vurdere risici efter § 5, stk. 1, 3 og 4, § 8, stk. 4, § 10, stk. 1, § 11, stk. 2, § 33, stk. 1 og 3, § 34, stk. 1, §§ 35-36 eller § 53,

2) føre tilsyn efter § 6, stk. 1, § 7, 2. pkt., § 8, stk. 2, 2. pkt., § 9, 2. pkt., § 10, stk. 2, § 19, stk. 3, eller § 20, stk. 3, eller

Stk. 3. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der

1) overtræder § 5, stk. 2 og 5, § 8, stk. 1, 3 og 5, § 10, stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, § 11, stk. 1, 3 og 4, § 12, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 13, stk. 1 og 2, § 16, § 18, stk. 1-5, § 19, stk. 1 og 2, § 20, stk. 1 og 2, §§ 23-25, §§ 27-31, § 33, stk. 2, § 45, stk. 4, § 46, stk. 1 og 3, § 47 eller § 50, stk. 1,

Stk. 3. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der

3) ikke efterkommer påbud efter § 45, stk. 3, eller § 64.

Stk. 4. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelserne er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

Stk. 6. Uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, skal det ved straffens udmåling efter stk. 1-4 betragtes som en skærpende omstændighed,

1) at der ved overtrædelserne er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor,
2) at der tidligere er afgivet påbud efter § 64 for det samme eller tilsvarende forhold, eller
3) at der ved overtrædelserne er opnået eller

37. 37. I § 70, *stk. 1*, ændres »ejer af offshoreanlæg omfattende af § 2, stk. 1, nr. 1, litra c,« til: »operatør,«

38. I § 70, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 5, stk. 1, 3 og 4, § 8, stk. 4,« til: »§ 5, stk. 1, § 8, stk. 4 og 6,«

39. I § 70, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 7, 2. pkt.« til: »§ 7, stk. 1, 2. pkt.«

40. I § 70, *stk. 3, nr. 1*, ændres »§ 5, stk. 2 og 5,« til: »§ 5, stk. 2 og 3,« før »§ 8, stk. 1, 3 og 5,« indsættes »§ 7, stk. 2,« og »eller § 50, stk. 1,« ændres til: », § 50, stk. 1, § 52 a, eller EU-forordninger vedrørende forhold omfattende af denne lov,«

41. I § 70, *stk. 3, nr. 3*, indsættes efter »eller«: »påbud eller forbud efter«.

42. I § 70, *stk. 4*, ændres »er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.« til: 42. § 70, stk. 4, ændres »er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.« til: »har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge.«

43. § 70, *stk. 6*, affattes således:

»*Stk. 6.* Uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, skal det ved straffens udmåling efter stk. 1-4 betragtes som en skærpende omstændighed,
1) at der ved overtrædelserne er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, uden at forholdet er omfattende af stk. 4,

tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

- 2) at der tidligere er afgivet påbud efter § 64, eller truffet andre afgørelser af tilsynsmyndigheden om overtrædelse af loven om samme eller tilsvarende forhold,
- 3) at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller
- 4) at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.«

Stk. 10. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006 af 15. februar 2006 om gennemførelse af den internationale kode for sikker skibsdrift i Fællesskabet og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3015/95.

44. § 70, *stk. 10*, ophæves.

45. I § 71, *stk. 2*, indsættes som 3. pkt.:

»Ved bødens udmåling finder § 70, *stk. 4, 6 og 7*, for så vidt angår arbejdsgiverens bødeansvar, tilsvarende anvendelse.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juni 2011.